

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE COMMISSIE BESTUUR EN MIDDELEN DORDRECHT D.D. 7 JULI 2021

Digitaal

Voorzitter: Mevr. Kruger
Commissiegriffier: dhr. Bakker
Verslag: NotuBiz

Aanwezig:

Mevr. Van den Bergh (PvdA)
Dhr. Van der Graaf (Beter Voor Dordt)
Mevr. Jager (Fractie Jager)
Mevr. Koene (Gewoon Dordt)
Dhr. Van der Kruijff (CDA)
Dhr. Van Leeuwen (PVV)
Dhr. De Lijster (GroenLinks)
Dhr. De Looze (ChristenUnie/SGP)
Dhr. Merx (VVD)
Dhr. Polat (D66)
Mevr. Stolk (VSP)
Dhr. Wisker (VSP)
Dhr. Wringer (Beter Voor Dordt)

Ambtelijke ondersteuning: De heer Beemer, de heer Besseling, de heer Bette
Portefeuillehouders: burgemeester Kolff, wethouder Burggraaf, wethouder Stam
Inspreker: Dhr. Slabbekoorn, namens ANPV

1. Opening, mededelingen en vaststellen agenda

De voorzitter: En de avond voor de commissie Bestuur en Middelen, woensdag 7 juli, is begonnen. En ik wil iedereen van harte welkom heten, ik zal zo nog verder wat namen noemen. In ieder geval ook de kijkers en luisteraars thuis. Maar voor ik verder ga, wil ik toch even stilstaan bij twee afschuwelijke gebeurtenissen die gisteren hebben plaatsgevonden. Bij een noodlottig ongeval is een politieagent om het leven gekomen, hier zal zo de inspreker van vanavond bij stilstaan. Ik wil in ieder geval familie en nabestaanden sterkte toewensen. En dan vervolgens het afschuwelijke bericht over de aanslag op Peter R. de Vries. Een laffe daad als deze is afschuwelijk en onacceptabel. Bedreiging van de vrijheid van journalistiek. Ik denk dat ik namens de hele raad wel kan zeggen dat, ja, sterkte kan toewensen aan de familie van Peter R. de Vries, en uiteraard aan hemzelf en laten we met zijn allen hopen op een goede afloop. Ik vond dat ik dit even nog moest mededelen, ook al gaan we zo weer over tot de orde van de dag. Want, ja, we hebben ook nog heel veel andere belangrijke dingen vanavond te doen. Ja, hoe lastig is het altijd als je toch even dit wil medelen en dan maar weer overgaan tot de orde van de dag, zoals ik al net zei. De agenda zoals die hier voorligt, kan iedereen zich daarin vinden? Als iemand dat niet kan, dan lees ik dat in de chat, maar dat is niet het geval. Dan zal ik even de aanwezigen opnoemen, dat zijn Ahmet Polat, Arjan De Looze, Harco Bakker, griffier, en uiteraard op afstand onze Clark Beemer, zonder hem kunnen

we deze avond niet houden. Andre Besseling, van de ambtenaren, Aart Jan Bette. Onze burgemeester, de heer Kolff, Maarten Burggraaf, wethouder. Dan Van Leeuwen, Herman Van der Graaf, Irene Koene, Ineke Jager, Jack Wisker, Jacqueline Van den Bergh, Jonathan De Lijster, Jan-Willem Wringer, Marc Merx. En wij hebben in ieder geval een gast, de heer Slabbekoorn namens de politievakbond ANPV, en die zal ik zo aankondigen dat hij kan gaan beginnen. Zijn er mededelingen? Moet ik wel mijn chat aanzetten anders kan ik die niet zien. Er is niets van tevoren aangekondigd, en ook geen nabranders. Dan gaan we over naar de heer Slabbekoorn namens de politiebond ANPV. Op 8 juni hebben wij in de commissie kort stilgestaan bij de brief die de politiebond aan onze raad heeft gestuurd, met een verzoek om hulp. U heeft hiervoor een reactie aan de portefeuillehouder gevraagd, en deze treft u ook bij de stukken van vandaag aan. De heer Slabbekoorn heeft gevraagd de brief hier ook te mogen toelichten aan de commissie. En daarvoor wil ik graag het woord geven aan de heer Slabbekoorn, en daarna is er ook nog ruimte om hierover verhelderende vragen te stellen. Mijnheer Slabbekoorn, u kunt vijf minuten spreektijd gebruiken. En ik wil vragen of u in beeld wil komen en uw geluid wilt aanzetten?

De heer Slabbekoorn: Ja, goedenavond. Ik weet niet of ik goed te beluisteren ben?

De voorzitter: Wat mij betreft is het helemaal goed te horen.

De heer Slabbekoorn: Oké. Ja, goedenavond, raadscommissie en andere aanwezigen. Fijn dat wij wat mogen zeggen. Eerst wil ik toch even een moment van bezinning pakken, niet alleen voor Peter R. de Vries om gisteravond in zijn strijd te overleven, maar ook onze collega die vanmorgen het leven moest laten na een noodlottige aanrijding door een vrachtauto. Dank u wel. Wij staan naast u, naast de burgemeester, naast de raadsleden. Het kan anders. Samen hebben wij het beste voor met de burgerij in onze omgeving. Dat lukt onvoldoende. Uw gemeentelijke korps, het is als ijs verwaterd. Invloed en binding tussen politie en u als bestuur, welke regie is er. De haarvaten in de maatschappij, een blauwe leegte. Politieke keuzes komen niet tot wasdom. Een platte organisatie is ons beloofd, ongeveer de helft is nog in de uitvoering actief. En dan komt de operationele veiligheid in het geding, 450 plekken, dus 450 zijn er gewoon leeg. 800 niet volledig opgeleide politiemensen zijn er nu niet, maar het werk voor die 800 mensen is er wel dag dagelijks. Waar is eigenlijk al dat budget geland? De wijkagenten, 20 procent is met sturing en thematisch bezig. Sterker nog, wijkagenten moeten buiten hun wijk taken verrichten omdat er mensen te kort zijn. En de rem, heeft u het gezien, de noodrem op landelijke ontwikkelingen, om 400 slimme nieuwe cyberdetectives aan te nemen. Het recht van de sterkste, geldt dat? Politiewerk, is het echt minder geworden? Minder gevaarlijk, eenvoudiger? Duizenden politiemensen minderen, is het echt zo dat we onvoldoende werk hebben. Er is langdurig bezuinigd, ook om zusterberoepen. De kaasschaaf is gehanteerd ten koste van de uitvoering. En de kaas is op, er is nog een korst over. In Rotterdam en omgeving leiden we 20 procent van alle studenten in Nederland op, met 10 procent van onze capaciteit. Dat kost veel energie, 800 studenten. En ook het opvangen van die nieuwe agenten kost heel veel energie. En zij landen ook op plekken waar er dus 300, ja, mannen in blauw en vrouwen in blauw niet zijn. Terwijl we 1700 basisteams hebben is er nog ongeveer 1300

politie mannen en vrouwen daar over. En dan, last but not least, 20.000 politiemensen waaien weg de komende vijf jaar. 20.000, dat is één derde van de hele politie. Hoe houden wij onze politiemensen hier? Er gaat meer weg dan dat er binnenkomt, en het sinkhole aan vacatures maakt dat er legio kansen zijn om te vertrekken naar het land, de politie is van Nederland. De concurrentie op de arbeidsmarkt, zakgeld voor een student en 1500 netto, voor een MBO-student is dat niet concurrentie genoeg. 2025, pas dan is mogelijk misschien de onderbezetting afgenomen. En dan diversiteit, goed voorbeeld doet goed volgen. Maar lopen wij de achterstand eigenlijk wel in, die is opgelopen? Is de sturing wel divers genoeg? Het is een uitdaging die oud en nieuw Nederland aan ons stelt, terecht. Nieuwe normen bewaken, divers werven maar ook divers aanstellen, van top tot uitvoering. Gemeenteraden, meten is weten, en help ons bij al die vraagstukken. We hebben goede respons gehad op onze brief. De hulpverzoeken zijn ontvangen maar wordt het ook begrepen, de boodschap? Ik gaf net een foto van de brug tussen het stadhuis en het hoofdbureau, waar het monument staat voor gevallen politiemensen. Een brug die er altijd zal moeten zijn, omdat de burger dichtbij is en de politie moet ook dichtbij zijn. Dus die symbolische brug, ik heb een salarisstroom uit 1975, gemeente Rotterdam, het staat er echt op, daar werkte ik voor. En in '76 was ik in New York City, en de headquarters van de NYPD zat in hetzelfde gebouw als het stadhuis. En in het stadhuis, pilaren van 12 tot 15 meter hoog, met alleen maar koperen plaatjes van collega's die het leven lieten, omdat ze daar de een na de ander kapotschieten. En ja, mijn vraag is nu in 2021, zouden die pilaren eigenlijk helemaal vol zijn met koperen plaatjes? De Black Lives Matter discussie, terecht. Een aanzwelling naar institutioneel racisme, begrijpelijk, maar Nederland, Nederland is niet de Verenigde Staten. Nee, nog niet. Maar zijn we niet daarnaar onderweg? Qua agressief gedrag, alweer, alweer in die lieve stad, waar preventief fouilleren taboe bleek. Waar gaat dat heen? Waar leidt dat toe? Het begint niet met het blijven benoemen hoeveel politiemensen er eigenlijk formatief zouden moeten zijn, het begint met de waarheid. En ook al is deze niet leuk om te horen, ook al is deze afschuwelijk om te zien. Dank u wel voor uw aandacht.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Slabbekoorn. Heeft iemand van de commissie een verhelderende of verduidelijkende vraag te stellen? Mijnheer Polat.

De heer Polat: Dank, voorzitter, de heer Slabbekoorn voor dit betoog. Ik heb een tweetal vragen, vraag één gaat over diversiteit. U zei van, ja, het moet eigenlijk diverser zijn, dat het gewoonweg bij de aanstelling en bij diverser werken, dat dat gewoonweg andere manier van werken wordt. Kunt u dat even wat toelichten? Eén. Twee, u had Black Lives Matter even aangehaald. U heeft gezegd dat NL is niet de Verenigde Staten. Nog niet, zei u. Wat moet ik daaruit uitmaken? Is daar gewoonweg hier binnen het korps of binnen de maatschappij, is daar gewoonweg toch wel een bepaalde manier, bepaalde spanningen op dat vlak? Kunt u me dat even toelichten? En verder, hoe kunnen wij ervoor zorgen dat de politie haar werk op een goede manier doet en wat kunnen we als raad daarmee doen?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Polat. Mijnheer Slabbekoorn, aan u twee vragen over diversiteit in het korps en de Black Lives Matters.

De heer Slabbekoorn: O, ik sta nog aan qua geluid zie ik, mooi. Kijk, de diversiteit, dat is iets, en wij noemen het ook het dode paard van diversiteit waar iedereen aan trekt maar wat dus niet van de grond komt. En als je als politie een afspiegeling wil zijn van de maatschappij, dat hebben we twintig jaar geleden beloofd, dat een kwart van onze, ja, mensen van diverse achtergrond zou zijn, dan zie je gewoon dat na twintig jaar dikke papieren en allerlei goede initiatieven, het niet gelukt is. Kijk, en falen is een resultaat. En daarom, omdat juist ook de maatschappij in met name de steden natuurlijk nog veel harder diverser is geworden, of sneller divers is geworden. En de politie heeft zich niet daaraan kunnen aanpassen, heb je achterstand ingelopen. En die achterstanden zien wij terug op de werkvloer, maar ook in de sturing. En ja, dan is het belangrijk dat je niet alleen bij werven gaat beginnen maar ook met mensen aanstellen en zorgen dat er ook in sturingsfacetten meer kleur komt. En dat is niet alleen kleur, dat weet ik wel, maar het gaat om het plaatje. En dat plaatje, daar wordt veel over geroepen maar de daden blijven achter. En dan het Black Lives Matters verhaal, nou ja, goed, dat is meer dat we zien, en dat terechte groeperingen ook in de discussie zoals die over WhatsApp is gegaan natuurlijk, ja, links en rechts aanhaken op thema's die in de Verenigde Staten veel harder en veel ernstiger zijn dan hier. Maar wij hebben natuurlijk ook incidenten gehad, waar wij niet trots op zijn en die zijn wel gebeurd. En het is juist de kracht van een organisatie dat je van die incidenten leert. En daarnaast is het ook goed, en de burgemeester heeft ons die tweede kans gegeven, althans zijn collega kon toch ook realiseren dat de basiswaarde van onze maatschappij ook zijn dat als regels veranderen, dan gelden er ook daarna andere vervolgingsstrategieën. Maar je kan niet de regels veranderen nadat gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. Dus ik denk dat het goed is om ons te realiseren dat daar een hoop werk te leveren valt voor de politie. En, nou ja, daar kan de raad ook, en in Rotterdam zijn ze daar al druk mee, bij helpen. En hij had trouwens een derde vraag.

De voorzitter: Goed opgelet, zeker.

De heer Slabbekoorn: Dat was ... Ja, ja, ja, daar komen we graag nog een keer op terug, hoe we het werk beter kunnen doen. Dat is echt niet te vatten in een paar minuten. Maar dank u wel, mijnheer Polat, voor de vragen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bergh, u heeft een vraag gesteld.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, voorzitter. Hartelijk dank voor uw inspreken. En hoewel dat zeg maar niet helemaal, een beetje in mineur is, begrijp ik ook van u. En ik wilde vragen van, naar aanleiding, hoe is nu de ... Ik heb een paar vragen, hoe is nu de sfeer in het korps? Hoewel je weet, zegt u, dat er te weinig politie is, dat heeft u duidelijk aangegeven. En ik zou willen vragen, wat heeft dat voor effect voor de sfeer binnen het korps? En ik wilde vragen, omdat u het ook veel over Rotterdam heeft, Dordrecht val onder Rotterdam, wat gebeurt er nu in Dordrecht bijvoorbeeld niet wat jullie graag zouden willen doen? Schiet dat tekort, en zeker ook wat betreft de wijkagenten waar u een opmerking over heeft gemaakt. Daar hebben wij ook een keer een bijeenkomst over gehouden, over de functie van wijkagent, dat is natuurlijk uiterst belangrijk. En wat nou in ieder geval, ik wilde uw ervaring daarin vragen en wat u vindt dat met name in Dordrecht meer moet gebeuren?

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van den Bergh. Mijnheer Slabbekoorn, de sfeer in het korps, om mee te beginnen.

De heer Slabbekoorn: Ja. Nou, in het algemeen is het nog steeds even de mouwen opstropen en keihard werken, alleen iedereen is zich wel er terdege van bewust dat je met minder auto's, met minder mensen ter plaatste komt en ter plaatste bent. En, ja, dat doet iets met de sfeer, dat je weet dat je allemaal op elkaar aangewezen bent. En dat zelfs als een 63-jarige een paar dienstjes meeloopt in het weekend, dat dan toch iedereen daar blij om is, dat ze, tussen haakjes, Slab weer even zien. Dus ja, het is minder qua productie, en dat zal niet zozeer zijn in bonnen of het zal niet zozeer zijn in dat je dingen niet ziet. Maar de performance, ja, die staat op, uit mijn hoofd, 85 procent en dat is dan precies wat beloofd wordt in een jaarplan. Maar ja, iedere politieagent wil natuurlijk 100 procent met zijn auto blazen totdat die overal wel op tijd is. En dat geldt ook voor brieven die automatisch worden uitgedraaid, dat we voor de aangifte op de hoek, waar de buurjongen van twee straten verderop met een petje op van wordt verdacht, dat we daar geen prioriteit op kunnen geven. En dat maakt dat ook die collega's daarover teleurgesteld zijn want dat willen we niet. En dat doet, naast alle frustratie die je soms hebt vanuit het, ja, laat ik zeggen, het strafrechtelijk systeem, komt het allemaal op dezelfde hoop. En gelukkig blijft de sfeer positief en weten we dat we, ja, eigenlijk geen lange mouwen meer hebben. En dat noemen we dus hard blijven werken. En daar boeken we ook resultaten gelukkig wel mee. En over de wijkagenten, nou, dat is ook zo'n fenomeen, dat is juist een hele grote kracht van onze organisatie altijd geweest, de informatiepositie. En gelukkig zien we dat heel veel op het web wordt opgepakt. Maar ook daar hebben collega's, ja, missen ze uitbreiding. Wat ik net schetste, 400 functionarissen die tijdelijk zouden komen, die komen even niet. En gelukkig in Rotterdam, dus in onze eenheid gaat er een hele grote pilot wel door, maar dat heet dan een experiment. Maar ja, dat helpt niet. En zo'n wijkagent, ja, die heeft een uniform aan, die heeft pepperspray, die kan ook alles. Dus die wordt al gauw op de auto waar een plekje leeg is, erbij geduwd en dan zeggen we, ja, ga maar surveilleren in je wijk. En dat kan natuurlijk ook prima, alleen als er een melding valt waar hij door de, ja, meldkamer, het operationeel centrum naartoe wordt gestuurd, dan moet hij toch gaan. En ja, en als hij dan bij een aanrijding komt met veel, ja, letsel of ellende of bij een overval, dan zal hij toch moeten tikken. En dan zal die soms, is die daar de volgende dag gewoon nog met administratief werk bezig, en is dan die dus ook niet in zijn wijk. Ja, en dat maakt dat de problemen voor zo'n wijkagent moeilijk worden om, ja, de wortels goed vast te houden. En dat is ook eigenlijk het politiewerk is helemaal afgepeld. De tijd voor een uurtje surveilleren, gewoon met je handjes op de rug lopen, dat wordt als not done beschouwd want er komt geen productie uit. Terwijl je dan wel aanwezig en aanspreekbaar bent. En ja, die politiemensen rennen van hot naar her nu, dus daar is geen tijd voor.

De voorzitter: Ja, dank u wel.

De heer Slabbekoorn: Sorry.

De voorzitter: Nee, dat geeft niet, dank u wel voor deze antwoorden. Ik wil nog even ook toch nog even erop wijzen, dat u bent namens de vakbond van het politiekorps.

De heer Slabbekoorn: Ja.

De voorzitter: En niet direct van de, ja, u geeft misschien wel weer wat u te horen krijgt vanuit het korps, maar het is niet dat u nu in het korps werkzaam bent. U heeft met name te maken dat u vanuit de vakbond reageert. Dus ik wil ook vragen aan de commissieleden om met die gedachte ook de vragen te stellen. En dan kom ik bij mijnheer Merx.

De heer Merx: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, u snijdt eigenlijk precies een van de punten aan waar ik een vraag over wilde stellen. Dat is, bent u, want veel vakbondsmensen komen uit [de praktijk], u bent ook zelf volgens mij actief politieagent, dan wel geweest. Vertegenwoordigt u zeg maar de eenheid Rotterdam, meer in het bijzonder, Dordrecht? Of zegt u, nee, ik kom uit het land, uit Den Haag, en ik kom hier afgedaald om hier de algemene ellende die wij ervaren met u te delen. Dus daar wil ik graag wat meer concreetheid want anders, nou ja, dat is wel fijn om dat te weten. Nou, de vraag is al gesteld, wat gebeurt er in Dordt niet wat er zou moeten komen. Daar gaf u een antwoord op, maar ik weet niet, eendrachtig te vorige vraag en eendrachtig de opmerking van de voorzitter, of u daar een antwoord op kan geven? Maar een van de dingen, zoals mevrouw Van den Bergh al zei, als raadsbreed, ik kan het echt niet alleen naar ons toe harken, hebben wij vragen en opmerkingen gemaakt over de wijkagent en de zichtbaarheid en de aanspreekbaarheid van de wijkagent in de wijk. Dus u zegt, nou, dat gaat nu door de nooddiensten, dus zo begrijp ik het althans, noodhulp, daar worden ze vaak op ingezet. Is er nou een lek van 5 procent op de wijkagentinzet, of we praten over 10 procent of praten we over 50 procent, waar moeten we dan aan denken? En de laatste vraag, voorzitter, is, u had het over 20.000 mensen die in de komende vijf jaar het politiekorps gaan verlaten, en dat is dan landelijk. En, maar tegelijkertijd zegt u, nou, we denken dat we in 2025, dat we de onderbezetting wel hebben ingelopen. Hoe verhouden die twee getallen zich tot elkaar? Is dat de huidige onderbezetting die we dan hebben ingelopen, maar dan komt er nog een klap van 20.000 overheen landelijk gezien, of is die ook dan ingelopen?

De voorzitter: Een behoorlijk stapeltje vragen voor u, mijnheer Slabbekoorn.

De heer Merx: Drie.

De voorzitter: Doet u uw best om ze zo kort mogelijk te beantwoorden.

De heer Slabbekoorn: Oké.

De voorzitter: Want het lijkt me wel even ook, ik denk dat na deze presentatie en na de vragen, dat we mogelijk beslissen om direct na het reces of vrij snel na het reces, hier nog een keer goed op terug te komen. Maar in ieder geval nu aan u om de vragen van de heer Merx te beantwoorden.

De heer Slabbekoorn: Ja. Laat ik vooropstellen dat ik inderdaad al 46 jaar gewoon politieman ben in dit korps, wat inmiddels dus de eenheid Rotterdam is. Ik heb momenteel inderdaad een kantoorbaan maar ik ben wel, ja, regelmatig gewoon in dienst

in een pak en pistool, alles bij. En, ik weet niet of ik nog te zien ben? Van het weekend heb ik weer een krasje op mijn neus opgelopen omdat iemand niet wou luisteren zeg maar. Dus nee, ik doe gewoon nog mee en ik ben gewoon van de werkvloer, en dat zal ik waarschijnlijk altijd wel blijven. Verder, die wijkagent en de aanwezigheid hen. Kijk, dit is geen 5 of 10 procent, nee, een wijkagent is sowieso zeg maar 70 procent van zijn tijd maar aanwezig. Omdat iedere politieagent heel veel verlof heeft, gelukkig, ziek is soms, cursussen, training moet doen, dus dat noemen ze de BIF-factor, 70 procent van de tijd is die er maar. Maar, 440 wijkagenten waren er, in de eenheid breedte, per 5000 burgers 1 wijkagent, en dat zijn er nog maar 360. En 80 van hen zijn dus verder gekwalificeerd, die zijn thematisch en wijk overschrijdend bezig op thema's, maar die geven ook sturing aan de mensen. Maar die zijn dus voor die burger minder beschikbaar. Dus ja, daar heb je al een getal te pakken van dik 20 procent wat minder op straat aanwezig is. En daar bovenop komt dus die techniek van, hé, we hebben mensen te kort, ga jij maar in die auto, ga jij maar even meldingen rijden. En daar zijn er een paar goed zat van, maar ja, de loyaliteit, ja, die blijft altijd overwinnen. En gelukkig ook maar, anders stonden de auto's stil. En dan nog uw vraag over de 20.000 mensen die weggaan de komende jaren. Kijk, er is een SPP, en ik heb in het antwoord naar de heer Kolff toe dat uitgelegd, er is een abstractie, een techniek van modellen waar cijfers en keuzes in worden gemaakt en dat geeft eigenlijk een abstractie van de werkelijkheid. En die voorspellingen, daar zitten ze vaak naast, of eigenlijk de afgelopen vier, vijf jaar is dat steeds te rooskleurig geweest. En wij hebben ook in het commentaar op het jaarplan gezegd, het is weer vrij rooskleurig wat er geschetst wordt. En je ziet nu ook, zakken we door het ijs. Dat incident van gisteren betekent dat onze bijstandseenheid, dat zijn de jongens met de lange automatische wapens, ja, daar zijn er honderd van zo weer nodig bij bewaking van allerlei objecten en van personen, en die ben je dus kwijt uit de uitvoering. Dus ja, in die zin is dus de strategisch personeelsplanning, ik denk in 2025, maar let op mijn woorden denk, misschien verwachten ze dat er dan de onderbezetting boven de nul weer uitkomt, dat we kiet spelen. Maar ja, ik heb daar weinig of steeds minder vertrouwen in, dat die voorspellingen ook goedkomen. En je kan ze net als een radio, kan je aan die knoppen draaien en volgend jaar klopt het weer, voor 2026. Dus voor zover mijn antwoorden.

De heer Merx: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan zag ik de heer Van der Kruijff, heeft mogelijk ook een vraag, of misschien zijn ze al beantwoord. Maar ik denk dat u vast andere vragen heeft.

De heer Van der Kruijff: Ja, voorzitter, een heel aantal vragen zijn inderdaad al beantwoord. Dank aan de heer Slabbekoorn overigens voor zijn verhaal. Laat ik vooropstellen, en ik denk dat het wel raadsbreed geldt overigens, maar laten we het ook maar uitspreken dat er lokaal heel veel waardering is voor het politiewerk wat gedaan wordt, ondanks alles. En dat we lokaal ook wel het beeld herkennen qua onderbezetting. Wij hebben het hier in lokale bijeenkomst vaak gehad over de wijkagenten en hoe zichtbaar die waren en waar die ook elders nodig waren, en dat verhaal heeft u eigenlijk met uw woorden ook zo verteld. Dan toch graag, want heel veel van de problemen c.q. zorgen die u aankaart, gaan eigenlijk over de vacatures, de onderbezetting, de

instroom, de opleiding, de uitstroom, het budget, ik zeg maar even de kernwoorden hoe ik dat voor mezelf heb opgeschreven. En ik snap die vraagstukken. Tegelijkertijd zijn dat vraagstukken die zeg maar niet bij ons op de gemeenteraadsagenda staan. Wij stellen ook die budgetten niet beschikbaar. Dus er komt een vraag daarachter vandaan, ik neem aan dat u dit landelijk of regionaal bespreekt met de korpsleiding of het management, wat daarvoor staat uiteraard. Want wat verwacht u nu van de lokale Dordtse gemeenteraad, dat u ons dit vertelt? Wat u zegt, nou, ik zou het nou fijn vinden of nuttig vinden als u daar nou eens mee aan de slag ging. Wat verwacht u van ons?

De heer Slabbekoorn: Ja, dank u wel. En dat is ook inderdaad het hulpverzoek waar wij dus kijken, hoe kunnen we meer of beter de problematiek aan het voetlicht krijgen? En dat heeft enerzijds te maken met dat, ja, de burger eigenlijk u als openbaar bestuurders gekozen heeft. En vaak ook de mensen dus een landelijke lijn hebben naar de beleidsbeslissers zeg maar, hoog in het land. Maar ook gaan verkennen, en dat werd ook in mijn beeldspraak net, de brug tussen het stadhuis en het politiebureau. Mijn start ooit bij de gemeente Rotterdam, hoe kunnen we nu weer samen nadenken of organiseren om de gegroeide ver-weg-politie, om het zo dan maar even negatief te noemen wat ik niet zo bedoel, om dat weer te verbeteren? En dan zou je dus kunnen gaan denken aan, ja, honkvastere politiemensen. Die dus herkenbaar zijn met een rood wit rood, ik moet goed opletten natuurlijk, dat ik niet groen wit groen zeg, maar op een rood wit rood plaatje. Als een simpel voorbeeld van, o, die hoort bij Dordt. Wat doet die voor Dordt? En dat zijn maar simpele dingen maar dan heb je wel met elkaar meer inzicht, wat doet de politie nou voor de burgers hier dichtbij? En dat is een beetje uit beeld geraakt. En daar willen we graag over nadenken. En hoe meer mensen daarover nadenken of daarbij helpen en samen optrekken, hoe sterker dat signaal kan worden afgegeven. Dus dat is eigenlijk de kern van een stuk begin van herstructurering of hoe je het ook noemen wil, maar het is ver weg. En, ja, wij missen ook de menselijke maat, en de burger mist ook de politie die die kent en daar moet denk ik verbetering in komen.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter, nog één aanvullende vraag? Ik snap uw verhaal maar ik heb nog niet helemaal het antwoord gehad wat nou precies de Dordtse gemeenteraad moet doen. Laat ik één ding geven, en dan moet u maar zeggen of we het goed begrepen hebben. Eén keer per jaar spreken wij hier met de korpsleiding, u zult hem kennen, de heer den Os. En er zijn meestal ook de regionale, een dame, ik ben eerlijk gezegd even haar naam vergeten. Er waren ook twee wijkagenten, er waren ook stadswachten, dat doen we één keer per jaar en dan bespreken we de lokale problematiek en wat er aan de hand is en wat we kunnen doen. Als we het daar nou de volgende keer ook dit bij meenemen, is dan wat u betreft onze missie geslaagd qua wat we kunnen doen? Want ik zie ons dit niet agenderen voor een instroomprogramma of extra opleiding voor budget of financiën, want dat hebben we niet lokaal.

De heer Slabbekoorn: Nee, daar ligt ook de problematiek hoor. Wij begrijpen dat, ja, de gemeenteraad van Dordt kan ook geen ijzer met handen breken. Dus wij zijn daar ook gewoon in verkenningstocht op, daar ben ik eerlijk in. We hebben niet van tevoren gezegd, dit moet gebeuren, zus moet het, zo moet het. Het is meer dat we in de breedte zoeken naar een gezamenlijkheid in iets van, ja, een begin van anders organiseren.

Want zoals het nu georganiseerd is, dat dus al decennialang uiteindelijk de politie wel beter wordt of mooier of luxer of beter. Maar het gaat allemaal budgetneutraal en dat betekent, eindstand, dat er bij de uitvoering, daar is het makkelijkste schaven want daar lopen, liepen heel veel mensen, en dat houdt een keer op. En die techniek, daar moeten we verandering in brengen. En als er een paar miljard bijkomt bij de politie, ja, dan zal het wat makkelijker gaan. Maar dat ...

De heer Van der Kruijff: Uw punt is helder. Ja.

De heer Slabbekoorn: Ja, dank u wel.

De voorzitter: Nou, mijnheer Slabbekoorn, hartelijk dank voor uw presentatie, voor uw inspreken. U merkt dat er toch ook aardig wat vragen komen op wat u gezegd heeft. Ik probeer even duidelijk te maken wat u van ons verwacht is dat we inderdaad meegaan in uw verkenning. En of we kunnen kijken of we dat ook, het hele politieapparaat ook meegaat in die verkenning. Om te zien of er weer een brug geslagen kan worden tussen een gemeentehuis, stadhuis, en het politieapparaat. En hoe kunnen we de verbinding in de samenleving beter krijgen, de politie weer dichterbij de burger zodat we dat elkaar allemaal beter kunnen benaderen. Ik vind het voorstel van de heer Van der Kruijff overigens, ja, heel geschikt. We hebben inderdaad één keer per jaar een, ik zei in de voorbereiding tegen u, één of twee keer per jaar, de heer Van der Kruijff zegt één keer per jaar en die weet het vaak heel erg goed, een gesprek met onder andere de politie. En mogelijk dat we dan de vraag over die verkenning hierin mee kunnen nemen. En ja, ik wil ook nog aan de commissieleden vragen, wilt u nog wat dieper op de stof ingaan, dat staat u natuurlijk altijd vrij om in uw eigen fractie de heer Slabbekoorn uit te nodigen voor nadere toelichting. Ik ben zo vrij om dat voorstel te doen. Ik denk dat u daar wel toe bereid bent.

De heer Slabbekoorn: Dat klopt helemaal hoor. En ik dank iedereen, en daar was ik ook mee begonnen, als ik in mijn misschien emotionele begin dat vergeten ben, maar bedankt dat wij mochten inspreken. En ja, samen sterker, dan komen we wellicht verder. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel voor uw mooie slotzin. Ja, dan gaan we weer verder naar het volgende agendapunt. En dan wil ik u bedanken, mijnheer Slabbekoorn.

2. Vaststellen besluitenlijst commissie Bestuur en Middelen van 29 juni 2021

De voorzitter: Komen we bij agendapunt 2, het vaststellen van de besluitenlijst commissie Bestuur en middelen van 29 juni 2021. Is er iemand die hier iets over wil roepen, zeggen? Zo niet, dan wordt deze zo vastgesteld.

3. Vragen aan het College

De voorzitter: Komen we bij agendapunt 3, zijn er vragen aan het college? Ik heb niets van tevoren gekregen, maar het kan zomaar zijn dat iemand vanmiddag of net nog een half uurtje geleden iets verzint, verzonnen heeft. Niemand?

STUKKEN TER BESPREKING

4. Burgerinitiatief wijkraad Sterrenburg – Raadsvoorstel

De voorzitter: Dan gaan we over naar agendapunt 4, het burgerinitiatief wijkraad Sterrenburg. We hebben de reactie ontvangen op het burgerinitiatief wijkraad Sterrenburg van het college. Waarover u eerder in deze commissie die initiatiefnemers heeft kunnen bevragen. En het advies van het college is om dit burgerinitiatief in deze vorm niet te honoreren. Ik wil u vragen, is niemand het daar niet mee eens? Of wenst iemand om een andere reden het woord? Graag via de chat even aangeven wie graag hier iets over wil zeggen. Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, voorzitter. Ja, ik vind dat burgerinitiatief, ja, we hebben sowieso iets daarover te melden, maar ik vind, er is een burgerinitiatief ingediend en dan vind ik dat wij als commissie, we hebben dat ook beloofd aan de spreker, om daar toch serieus naar te kijken en om daarop te reageren. En ik zou dat, ja, toch ook verwachten van de anderen, dat we gewoon een rondje maken. Wij vinden het namelijk jammer van het initiatief, dat ze hebben gekozen voor de ambtelijke en bureaucratische insteek van een wijkraad, en zich vooral gefocust hebben op het budget en op de structuur. Dat vinden we echt jammer. Want invloed en inspraak van burgers en zelfs laten meebeslissen op bepaalde onderwerpen in de stad in hun directe omgeving is natuurlijk, zeg maar, verdient onze aandacht en om te kijken waar dat verbeteren kan. Het college heeft het over meer flexibele en directe manieren van invloed, daar zijn wij het helemaal mee eens. De PvdA wil, ziet ook dat bewoners dat willen, wij willen dat zelf ook, dat die meer direct betrokken raakt bij ontwikkelingen ofwel in hun wijk, ofwel bij plannen die in hun stad plaatsvinden. Wij denken dat een wijkraad, want in Rotterdam zijn er inmiddels nu 39 geïnstalleerd, maar ik vind, Rotterdam kent een hele andere geschiedenis en heeft van allerlei vormen via die wijken al gehad. En daar is de afstand tot de centrale gemeenteraad, is veel groter in de gebieden in Rotterdam dan hier in Dordrecht. Want zou je een wijkraad in deze vorm, zoals die nu gepresenteerd wordt door dit burgerinitiatief, honoreren, dat betekent ook dat je in andere wijken een wijkraad kan hebben. Want waarom alleen in Sterrenburg en niet in andere delen van onze stad? Nou, wij denken dat dat niet de burger dichterbij brengt. En dat het ook niet is wat je wil. Wij denken wel, een van de dingen die wij denken wel bijvoorbeeld dat wethouders wijken adopteren, daar zien wij wel een meerwaarde in. Dat bijvoorbeeld de wijken onder de wethouders worden verdeeld en dat je bijvoorbeeld wijkplannen krijgt of wijkbudgetten. En hoe je dat precies organiseert op een flexibele manier via de wijkcentra, dat vinden wij toch dat daar, nou ja, dat ernaar gekeken moet worden. En wij zouden daar graag toch verder discussies over willen hebben of verdere uitwerking willen hebben. Ook zien wij meer in digitale vormen van inspreken. Zo is er gisteren bijvoorbeeld de webinars. Nou, persoonlijk vind ik dat een heel effectief middel, door corona is dat nu meer zeg maar, wordt dat nu meer georganiseerd. Gisteren was het dan bijvoorbeeld voor, is raadslid iets voor jou, vanuit de gemeente een webinar georganiseerd. Dat kun je natuurlijk op allerlei onderwerpen doen in wijken maar ook stadsbreed over plannen. Mensen kunnen in eerste instantie zeg maar met heel veel mensen daarop reageren, kunnen reageren, kunnen antwoorden krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Van den Bergh? U heeft ...

Mevrouw Van den Bergh: En daarnaast in principe ... Ja?

De voorzitter: Mevrouw Van den Bergh, u heeft twee interrupties. Eerst de heer Merx en daarna de heer Van der Kruijff.

De heer Merx: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, een vraag aan mevrouw Van den Bergh, want wat ik mis zeg maar in heel haar betoog is wat je als politieke partij zelf kan doen om juist die input uit die wijk op te halen. U noemt een wethouder die een wijk moet adopteren en noem maar allemaal op. U schuift het allemaal van u af. Maar wat kunt u zelf doen?

Mevrouw Van den Bergh: Nee, als reactie daarop, natuurlijk kun je als partij, kun je doen, dat doen we ook allemaal. We halen allemaal op en we hebben contacten met mensen in de wijken, met initiatieven, dat blijft want dat ben je toch actief aan het doen. Maar ik denk, als je het zeg maar wat breder wil aanpakken, dan is het ook goed voor mensen dat ze rechtstreeks ook kunnen reageren, buiten de politieke partijen. En dat blijven we gewoon doen en dat is ook goed en dat is de keuze van politieke partijen, hoe en op welke manier ze dat doen en hoe vaak. En ...

De voorzitter: Mijnheer Merx, een vervolgvraag hierop?

De heer Merx: Ja, ik vraag me echt af wat mevrouw Van den Bergh op dit moment mist, want ik ... Maar daar kom ik dalk in mijn woordje wel op terug. Ik denk dat er iets anders aan de hand is in die wijk. Maar wat mist u dan aan de mogelijkheden voor de inspraak? Want volgens mij zijn die talrijk.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, die zijn ook talrijk maar ik denk ook dat dat, en dat is ook goed want het zijn ook initiatieven en het is op verschillende onderwerpen. Stichting De Stad doet het bijvoorbeeld ook,...

De voorzitter: Graag even bij de wijk Sterrenburg blijven, bij de wijkraad Sterrenburg.

Mevrouw Van den Bergh: Ja. Ja. En, nou, dat het meer gewoon wordt voor mensen om te reageren op dingen om hun heen. En dat kan via politieke partijen maar dat kunnen ze ook rechtstreeks doen als daar een forum voor is.

De voorzitter: Helder.

Mevrouw Van den Bergh: En ik vind die webinars, ja, dat doen wij zelf ook, maar dat kun je ook via initiatieven of via de wijken doen, daar kunnen een heleboel mensen tegelijk op reageren. En dat vindt ...

De voorzitter: Mevrouw Van den Bergh, u heeft nog een interruptie van de heer Van der Kruijff. Ja, ik probeer eventjes want ...

Mevrouw Van den Bergh: Nee, dat is prima.

De voorzitter: U gaat helemaal los nu met het burgerinitiatief, prima, prachtig, maar laten we toch ook proberen, want er willen nog meer mensen een woordvoering houden. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, mevrouw Van den Bergh hield een heel pleidooi voor wijkwethouders en weet ik wat allemaal. Maar ik vroeg me af wat zij dan mist in wat we op het moment ingeregeld hebben via de wijkmanagers? Dat zijn weliswaar ambtenaren en geen wethouders, maar dat zijn wel degelijk voor elke wijk gewoon aanspreekpunten in de ambtelijke organisatie, die volgens mij goed werk doen. Maar als u daar anders over denkt en denkt, er moet wat anders komen, dan hoor ik dat graag.

Mevrouw Van den Bergh: Nee, ik denk ook dat die gewoon goed werk doen. En die wijkcentra, dat is ook goed, en daar komen mensen al en die komen ook bij politieke partijen. Maar ja, je kan ook zeggen van, nou, via wethouders die aanspreekbaar zijn op een aantal wijken, want je moet dan de wijken verdelen, dat dat nog eens een extra regie opzet. Wij vinden dat niet verkeerd.

De heer Van der Kruijff: Voorzitter?

Mevrouw Van den Bergh: Maar niets ten nadele van die wijkmanagers, maar dat het meer ook zeg maar, dat het ook meer politiek wordt.

De voorzitter: Ik hoor wat u zegt, mijnheer Van der Kruijff,

De heer Van der Kruijff: Ik kom daar straks in mijn woordvoering wel op terug.

De voorzitter: Helemaal goed.

De heer Van der Kruijff: Maar ik denk als we naar de insprekers geluisterd hebben, dat ze een heel ander probleem aansnijden, dat ben ik met de heer Merx eens, dan dit.

Mevrouw Van den Bergh: Oké.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Van den Bergh, ik denk dat u zo'n beetje bij het einde van uw woordvoering bent gekomen?

Mevrouw Van den Bergh: Ja, ik ben bij ... Wij vinden dat het idee om meer vanuit wijkinitiatief, nog meer dan dat er nu al gebeurt, en meer ook digitaal, dat juichen we toe. Maar het voorstel zoals het nu is ingediend vinden wij veel te statisch, veel te log en veel te bureaucratisch.

De voorzitter: Helder, dank u wel. Dan gaan we naar mijnheer Polat.

De heer Polat: Dank, voorzitter. Ik zal proberen om zoveel mogelijk de argumenten van mevrouw Van den Bergh ook mee te nemen en we houden het wat korter. Zoals u weet, voorzitter, zijn wij voor burgerinitiatieven, dus in dit geval ook staan wij heel erg positief tegenover initiatieven. Maar dit initiatief, hebben wij toch wel een beetje vraagtekens

bij. Vooral over de extra bestuurslaag die daar wordt gecreëerd, dat vinden wij toch wel, hetzelfde wat mevrouw Van den Bergh ook zei, bureaucratisch. En geeft ook toch wel extra problemen voor de besturing in de stad. En wij hebben ook grote vraagtekens of de participatieve democratie gediend is, daar hebben wij toch wel vraagtekens bij. Mevrouw Van den Bergh die had het over webinars en over digitale vormen, om dat vorm te geven. Daar zijn wij natuurlijk ook voor. Maar in dit geval wordt daar gewoonweg daar niet over gesproken. Wat we wel zien is dat we het voorstel van het college, dat zij op zoek zijn naar een lichte samenwerkingsvorm of bijvoorbeeld een bewonersvereniging, stichting, en dat de vereniging of stichting wordt gefinancierd of gesubsidieerd via de gemeente. Daar zien wij dus ook wel lichtpuntjes in. En we zouden graag van het college willen horen van hoe ze dat denken vorm te kunnen geven? Dat we in ieder geval de initiatiefnemers hiermee blij mee kunnen maken. Verder is het voor ons op dit moment net een brug te ver om hiermee akkoord te gaan. Maar zoals gezegd, wij vinden elke vorm van initiatief vanuit de burgers natuurlijk, [...], nou ja, waardering af. Dank.

De voorzitter: Dank u, mijnheer Polat. Complimenten voor kort, krachtig betoog. Gaan we over naar mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, wij hebben ook goed geluisterd naar de sprekers wat nou voor hun de aanleiding was om met dit initiatief te komen. Want dit waren sprekers die al bij vele eerdere initiatieven betrokken zijn geweest, en alle waardering daarvoor overigens. En wat we zien is dat vanuit de gemeente men hen dan ook weet te vinden. Als er vanuit de gemeente iets gewild wordt in die wijk, werden ook deze mensen benaderd want dat zijn de vrijwilligers, dat zijn de mensen in de wijk die we kunnen benaderen en die ons wellicht kunnen helpen daar. En daar liepen ze op een gegeven moment in vast. Er werd zoveel beroep op ze gedaan, dat ze dan op een gegeven moment gewoon in tijd en misschien ook wel in geld, maar ik denk vooral in tijd, allemaal niet meer geplooid kregen. Nou, en nou vinden wij het voorstel wat kwam eerlijk gezegd niet het juiste antwoord op deze problematiek, dus in die zin zijn we het ook eens met het collegeadvies wat voorbijkomt, dat een wijkraad niet het antwoord is. Maar dat het wel goed is om na te denken, als je vanuit je gemeente, en niet andersom, niet als er een initiatief uit de wijk komt, hoe je dat doet. Dat is natuurlijk ook een vraag, maar volgens mij gaat dat best redelijk goed. Maar andersom, als je vanuit de gemeente een beroep doet op mensen in de wijk, om je met een aantal vraagstukken of initiatieven te helpen, dat je dan goed nadenkt hoe die vrijwilligers, want dat zijn het, in staat stelt en ondersteunt, of dat nou met geld is of met capaciteit, om dan ook die rol te pakken. En volgens mij, als we daar het antwoord met elkaar op vinden. En misschien bedoelt het college dat ook wel in haar advies als ze zegt, we richten een vereniging op en dan kunnen we eventueel daar wat in subsidiëren, mogelijk, dat is dan het middel. Maar volgens ons moet het doel zijn, als je een beroep doet op die mensen, help ze dan en ondersteun ze zodat ze die rol goed kunnen pakken. Dat is hem, voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Kruijff. Gaan we over naar GroenLinks, mijnheer De Lijster.

De heer De Lijster: Dank u wel, voorzitter. Ja, GroenLinks kan zich vinden in het betoog ook van de PvdA en D66, maar ook door natuurlijk een stukje wat het CDA net aantipt op het laatste. Met name ook dat we als gemeente ook de burger in staat moeten stellen om dan ook die rol te pakken. Ja, GroenLinks, burgerinitiatieven staat wij natuurlijk open voor. Net zoals andere partijen denk ik hier die gewoon aan tafel zitten met elkaar. Maar ook GroenLinks, de vorm van een wijkraad, ja, daar hebben wij ook onze twijfels over. Dat er wel gezocht kan worden naar een vorm, want er is wel een bepaalde energie bij de bewoners. Dus wellicht kan er wel gekeken worden naar een ander vorm. En daar wil ik het bij laten, voorzitter. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer De Lijster. Komen we bij, even kijken in mijn chat, ja, mijnheer Merx, VVD. Dordtse VVD.

De heer Merx: Dank u wel, voorzitter. Ja, het lijkt of de heer Van der Kruijff en ik de woordvoering zo ongeveer met elkaar hebben uitgewisseld. Want zijn analyse was ook mijn analyse. Dit zijn mensen die dit initiatief hebben ingediend die een grote betrokkenheid hebben bij onze stad, en die verder kijken dan hun individuele eigenbelang. Maar die kijken naar het belang van hun wijk en kijken naar het belang van de stad. En zijn dus ook mensen die zich inzetten en dan ook gevonden worden. En het is precies datgene wat de heer Van der Kruijff zegt, deze mensen worden dan vervolgens benaderd. Die mensen die hebben misschien weinig tijd, hebben weinig geld of welk probleem ook, maar die stellen zich ook de vraag, ja, ik zit ... Ik geef een antwoord, maar in hoeverre is mijn antwoord gelegitimeerd ten opzichte van de wijk? Is mijn mening, is dat de mening die ook de wijk? Dus ik snap het voorstel wel, vanuit dat oogpunt gezien. Alleen ik kan me nog veel beter vinden in de reactie van het college, in die zin, en wat ook anderen al gezegd hebben, ja, dit gaat echt een brug te ver. En of het nou een vereniging moet zijn of iets anders, we hebben gewoon allemaal te maken met het probleem dat heel veel burgers toch, en dat is niet uit desinteresse of wat dan ook, maar ja, de meeste mensen houden zich bezig met hun directe omgeving. En problemen die hen niet rechtstreeks raken, nou ja, die laten ze even aan hun deur voorbijgaan. En ze hebben al genoeg aan hun eigen problemen en andere zaken. Het zijn maar weinig mensen die zich meer het algemeen belang aantrekken. En dat is de opgave waar we voor staan. Want de vragen die aan deze mensen worden gesteld, dat zijn geen vragen, vindt u dat de stoeptegels links of rechts moet liggen? Dat zijn vragen met een veel diepere betekenis, en daar moeten we veel fundamenteeler over nadenken, als je die burgerparticipatie wil hebben, hoe je dat gaat organiseren? En, dus ik vind het voorstel, nou ja, het kan, een wijkvereniging, maar dan krijg je weer hetzelfde probleem. Dus we moeten echt wel eens gaan nadenken over, als je de mensen echt wil betrekken, hoe doen jullie dat dan? En vervolgens moet ik de vraag stellen, en wat is dan de positie van de gemeenteraad? Daar wil ik het even bij laten. Verder kan ik mij vinden in de reactie van het college. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: En u bedankt, mijnheer Merx. Ik zie dat ook de heer Van Leeuwen een korte woordvoering heeft.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, inderdaad een korte woordvoering, we zitten wat ons standpunt betreft heel dicht bij het collegestandpunt

aan. Zoals in de eerdere commissie aangegeven, juicht de PVV op zich burgerinitiatieven toe. Zo begrijpen we dat het overleg dat opgestart is in de wijk Sterrenburg heel goed. Het is goed om samen op te trekken in een wijk, om de problemen samen aan te pakken. De vraag is echter of een wijkraad de beste oplossing is? Een vereniging of stichting oprichten om je doelen te bereiken zou beter zijn. De financiering loopt dan via contributies en donaties. Een extra bestuurslaag creëren zien wij, net als het college, niet zitten. Dan, wat wij wel zien zitten is, ook om de mensen wat meer bij de politiek te betrekken, is inderdaad het voorstel van de Partij van de Arbeid, zoals net is gemeld, is, ja, we kunnen heel veel meer gebruik maken van, ja, van digitale instrumenten zoals webinars, enzovoorts, om de burgers, de bevolking wat meer te betrekken bij onderwerpen van de gemeente. Dat zien wij dus maar niet zeg maar op de manier zoals het nu is voorgesteld. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Leeuwen. O, ik ging in de echo. Maar ik zie dat de heer Merx nog een vraag heeft, heeft u die aan de heer Van Leeuwen?

De heer Van Leeuwen: Ja, voorzitter, dat klopt. Dat is precies het dilemma waar ik zojuist even aan stipte. En heel veel mensen die hebben zoiets van, ja, jongens, daar hebben we jullie voor gekozen, daarvoor zitten jullie in die gemeenteraad, jullie moeten daarover beslissen. We hebben jullie praktijkprogramma's gelezen en we zijn het met jou eens of met jou eens, maar beslist het daar. En de vraag die ik aan u heb, wanneer bent u dan tevreden als het gaat over burgerparticipatie? Wat wilt u daarmee precies bereiken? Vindt u dat 80 procent van de wijk iets moet vinden, of 10 procent of 5 procent of 0 procent of 2 procent? Wanneer bent u tevreden?

De heer Van Leeuwen: Een heldere vraag. Ik vind dat in ieder geval voorop moet staan dat de gemeenteraad overall verantwoordelijk blijft, voor de wijk maar ook voor de gemeente Dordrecht. Ja, het gaat er niet om of ik tevreden ben, het gaat erom dat de burgerij tevreden is. En wat ik zelf vaak hoor van mensen, is dat ze vinden dat de politiek op een afstand staat. Dus ik heb geen kant-en-klare oplossingen ervoor, maar ja, ik zou graag willen dat er wat meer digitale instrumenten worden ingezet om zeg maar de onderwerpen wat meer te laten leven bij de bevolking, en ook vice versa wat meer te laten leven bij de politiek. Dus ja, een opkomst van bijvoorbeeld 51 procent, drieënhalve jaar geleden, vind ik persoonlijk nogal laag en er zit iets achter. Ik heb geen verhaal van, nou, zo moeten we het gaan doen. Maar we zouden inderdaad met de raad eens een keer erover kunnen nadenken, om ervoor te zorgen dat dat gat wat meer wordt gedicht. Want dat gat dat zie ik wel tussen politiek enerzijds en bevolking anderzijds.

De heer Merx: Ik heb een hele korte reactie, mag dat?

De voorzitter: Een hele korte reactie, mijnheer Merx. Dat mag.

De heer Merx: Ja, dat gat tussen de politiek en de burger, dat is het gat tussen ons, dus u, mijnheer Van Leeuwen, mij en alle anderen hier aanwezig, en de inwoners van onze stad. En wij zijn aan zet om dat gat zoveel mogelijk te dichten. En dat kunnen we niet neerleggen bij een college of bij een ander ambtenaar of weet ik veel. Als het daarover

gaat, het gat tussen de politiek, tussen ons en de burger, dan zijn wij aan zet. Dan zullen wij onze stinkende best moeten doen om te zorgen dat we dat gat beslechten.

De heer Van Leeuwen: Nou, ik gaf dus al een, naast wat ik net aangaf, kijk, je kan natuurlijk als politieke partij, kun je goed gaan inzetten. Maar bijvoorbeeld ook, nou, wat ik net zei, de burgerij meer betrekken door middel van een webinar, vind ik ook best wel een hele goede, wat dat betreft. Wat de Partij van de Arbeid eerst half uur geleden aangaf. Verder ook, mijnheer Merx, ik heb ook geen kant-en-klare oplossing.

De heer Merx: Nou ja, ik...

De heer Van Leeuwen: Maar ik ben het met u eens dat het een probleem is wat we samen met elkaar als raad zeg maar moeten oplossen en dat het initiatief bij ons ligt. Absoluut.

De heer Merx: Ja, dank u wel.

De voorzitter: Oké. Dan hebben we nog een laatste woordvoering van de heer Wringer, Beter Voor Dordt.

De heer Wringer: Sorry, even de microfoon zoeken. Ja, dank, voorzitter. Even een korte reactie vanuit Beter Voor Dordt, we waarderen het initiatief van de personen uit de wijk Sterrenburg. Goed dat ze zo betrokken zijn bij hun wijk, maar we kunnen ons ook goed vinden in het voorstel van het college. Dit initiatief, en juist op dat gat wat we net gehoord hebben van de VVD, is misschien ook een signaal dat de raad meer de wijk in moet trekken. Dus dat is misschien iets waar we over na kunnen denken. Daar wilde ik het even bij laten, voorzitter.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Voor zover ik kan zien heeft nu niemand meer nog een woordvoering. Ik ben het overigens eens met mevrouw Koene om te beginnen, het niet over burgerij hebben. We hebben inwoners van de stad, en laten we het op die manier ook bespreken. Het is een heel oud woord trouwens, burgerij. Ja, dan kom ik even bij de wethouder Stam. Mijnheer Stam, wat is uw reactie op al wat u nu gehoord heeft?

De heer Stam: Ja, dat is even lastig. Allereerst goed dat we wel de lijn onderschrijven zoals die door het college is gezegd, dat deze vorm niet de juiste manier is. We zien natuurlijk wel signalen vanuit die wijken, die onderschrijf ik ook, die hier nu breed worden medegedeeld. Het is alleen de vraag van, hoe ga je daar nu mee om? Welke oplossingen zie je? Als ik even vanuit mijn positie kijk en kan redeneren, dan zie ik natuurlijk wel een aantal activiteiten die we inderdaad doen, maar als je die zou moeten classificeren zou je die kunnen zeggen als probleemsignalering. We hebben natuurlijk sociale wijkteams, we hebben wijkmanagers waar onze inwoners volop terecht kunnen. Maar dat zijn meer vanuit een vraagstelling gericht van, hoe los ik dit op, in plaats van, ik heb een initiatief of een goed idee, hoe kunnen we daarmee omgaan. We hebben ook niet een pasklaar antwoord, we gaan nu wel een initiatiefmakelaar werven. We hebben natuurlijk wel gezien dat die behoefte er is dus we willen wel gaan kijken, hoe kunnen we nou die initiatieven een goed vormgeven? Het is nog even zoeken naar van, vraag en

aanbod, hoe ga je dat dan organiseren. Maar het is natuurlijk wel een punt dat je die sociale binding en die politieke binding met je inwoners van de stad moet vergroten. Maar zoals dat hier ook wel breed wordt gezegd, een kant-en-klare oplossing vanuit het college hebben we daar ook niet voor. Dat zouden we echt breder moeten doen. Er worden natuurlijk wel een aantal voorbeelden genoemd, hoe ga je om met wijken, wethouders adopteren, die een aantal keren wijken ...

De voorzitter: Wijken gaan wethouders adopteren, lijkt me een goed plan.

De heer Stam: Ik draai hem even om.

De voorzitter: Ja, geeft niet.

De heer Stam: Ja. Nou ja, goed, we hebben natuurlijk wijkbudgetten, we hebben ook wijkwensen, dus mensen kunnen wel met initiatieven terecht. Het is soms een beetje onzichtbaar, hoe moet je dat doen en hoe krijg je die dan ook op de politieke tafel? Dat is denk ik een vraagstuk wat we met zijn allen moeten beantwoorden. Ja, dat is voor nu mijn eerste reactie.

De voorzitter: Ik zie dat de heer Merx een vraag of een opmerking heeft.

De heer Merx: Ja, meer een vraag want ik hoor de wethouder het hebben over initiatief vanuit de wijk. Maar als ik de indieners goed begrepen heb, dan gaat het vooral over initiatieven vanuit de gemeente.

De voorzitter: Mijnheer Merx, u valt ...

De heer Merx: ... die voorkomen. En dat was het probleem volgens mij.

De voorzitter: Ik vraag me even, ik heb u niet gehoord, hebben anderen u wel gehoord?

De heer Stam: Nee, maar ik begrijp wel de vraag, het is natuurlijk een tweetrapsraket op weg. Niet enkel en alleen de initiatieven uit de wijk maar hoe ga je ook met gemeentelijke initiatieven naar je inwoners toe? Nou, daar moeten we een goede weg in vinden hoe we al die ideeën en al die voorstellen die betrekking hebben op wijken, op onze inwoners, hoe krijg je die nou zo bij inwoners op tafel, dat ze daar ook vroegtijdig een participatietraject op kunnen loslaten en hun mening over kunnen geven? Maar wat u zelf al heeft gezegd, mijnheer Merx net, ja, dat is gewoon heel moeilijk. Daar ligt gewoon ook een opdracht voor de politiek, hoe je dat ziet. En we hebben al eerder de discussie gehad van, hoe zet je nou participatie op een goede manier weg, wanneer is het voldoende? Wanneer kan je er wat mee? En dat zijn allemaal vraagstukken, ja, die moeten we echt met elkaar gaan oplossen naar de toekomst toe.

De heer Merx: Dank u wel.

De voorzitter: Iemand anders nog een vraag of opmerking? Een reactie op de heer Stam. Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, een korte vraag, voorzitter, aan de heer Stam. Want u zegt van, ja, we zoeken er allemaal naar, hoe we dat het beste kunnen doen. U heeft niet gereageerd op digitaal meer mogelijkheden inbouwen. Wel over die initiatievenmakelaar. Wanneer gaat die aan de slag? En ik vind toch dat we met elkaar een afspraak moeten maken van, buiten wat wij nu als politieke partijen verder gaan doen, maar ja, hoe we dit verder vorm gaan geven en op wat voor termijn we daar weer met elkaar over kunnen hebben want ik vind dat we dit niet los moeten laten. Dus dat wil ik aan u vragen van, om met elkaar vervolg.

De voorzitter: Mijnheer Stam, hoe denkt u over digitale webinars? Nou ja, webinars zijn sowieso digitaal, en hoe denkt u over het vervolg?

De heer Stam: Ja, voorzitter, ik denk dat elk instrument dat eraan bijdraagt om de participatie te vergroten, dat dat goed is. Zelf ben ik wel veel meer voorstander van fysieke ontmoetingen met burgers, omdat je daar ook elkaar recht in de ogen kijkt, maar webinars en andere digitale bijeenkomsten kunnen daar natuurlijk ook meer dan voldoende aan bijdragen. Dus ja, daar sta ik ook positief tegenover. Als je kijkt van, de initiatiefmakelaar die zijn we nu aan het werven, dus we hebben toch wel goede hoop dat die snel gevonden wordt en dat die kan beginnen. Ja, en dan moet je een plan gaan uitstippelen. Als u mij vraagt om een termijn, ja, daar zou ik mijn vingers nu niet even aan willen branden. Ik denk dat we eerst met elkaar eens goed moeten kijken, hoe zien we participatie, en wanneer is het voldoende en hoe gaan we dat wegzetten?

De voorzitter: Oké. En mijnheer Polat.

De heer Polat: Dank u, voorzitter. Ja, we hebben ... Ik heb ook gekend mijn [...] gevraagd over de samenwerking, die lichte samenwerkingsvorm, dat wordt, is opgenomen in het voorstel. Hoe denkt de wethouder dat vorm te kunnen geven, en heeft hij al gesprekken gevoerd met mensen in de wijk?

De voorzitter: Mijnheer Stam.

De heer Stam: Ja, voorzitter, wij voeren eigenlijk natuurlijk continu gesprekken met mensen in de wijk. Dat is door corona wel wat minder geweest, ook wel digitale ontmoetingen. En op het moment dat zo'n voorstel ook het college bereikt, gaan we natuurlijk verder nadenken. Ja, hoe ga je nou verder met zo'n vraagstuk en wat zijn dan eventuele oplossingen? En dan komen we tot een vereniging, stichtingsvorm, initiatiefmakelaar. Dus je moet nu verder goed gaan onderzoeken, wat is nu het meest effectief, zonder zeg maar weer nieuwe regeltjes, nieuwe lagen te gaan creëren waardoor mensen eigenlijk hun interesse verliezen om kennis te nemen van die initiatieven ook van de gemeente. Dus ik denk dat we hier ook eerst goed met een aantal inwoners zouden moeten praten van, hoe ziet u nu die betrokkenheid van u en van de andere kant van de gemeente met ideeën, wat voor ideeën heeft u daar nu over hoe we dat op een goede manier met elkaar kunnen oppakken? Want ik denk, als wij als gemeente, dat we zeggen, nou, weet je wat, dat gaan we doen in een vereniging of stichting, dat zou best kunnen, maar voelen die inwoners daar wat voor? Dus je zou dat ook met elkaar goed moeten aftasten.

De heer Polat: Voorzitter, mag ik hier vervolgvraag stellen?

De voorzitter: Ja, u mag zeker een korte vervolgvraag stellen.

De heer Polat: Ja, u heeft iets opgenomen in het voorstel zonder dat je gewoonweg in feite [rekening] houdt met de wijk. Dat begrijp ik hieruit.

De heer Stam: Nou, dat gaat wel erg ver, mijnheer Polat, voorzitter, als ik dat mag zeggen. Ik heb aangegeven, wij praten continu met mensen in de wijk. En als je met honderd man praat, dan praten er drie over een vereniging, drie over een stichting, drie over rechtstreeks contact. En wij zoeken nu in bredere zin van, wat is nu de beste oplossing om die initiatieven vorm te geven? Nou, dan krijg je signalen nogmaals over een vereniging, een stichting, maar die moeten gewoon goed verder uitgedacht en uitgewerkt worden.

De heer Polat: En is dat nog besproken met de initiatiefnemers rond dit voorstel?

De heer Stam: Nou, het is nog niet zo besproken dat het nu vastomlijnd is. We hebben natuurlijk wel signalen opgehaald met mensen die we spreken in de stad. En er komen bij ons dit soort signalen naar boven, dus die moet je nogmaals, die moet je verder gaan uitwerken en oppakken. En met elkaar bespreken, als je het zo inricht, is dat dan een instrument wat heel goed werkbaar is. Maar we zijn nog niet zover dat we nu zeggen van, nou, we hebben met alle inwoners gesproken, we hebben hier een participatietraject op losgelaten en dit gaat hem worden.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Heeft iemand nog iets te vragen of toe te voegen bij dit onderwerp? Na de reactie van de wethouder. Nee. Nou, dan kom ik op het volgende. Het ging hier over het advies van het college om dit burgerinitiatief in deze vorm niet te honoreren. Hebben we dit voldoende op deze manier besproken en kunnen we dit voorstel van het college, mogelijk met stemverklaringen naar de raad toesturen? En ik lees nog in de chat ook, als de Dordtse Dinsdag ingaat hebben we zomaar twee avonden meer om de wijk in te gaan zelf. En ik vrees zomaar met grote vreze of misschien kan ik zeggen van, nou, dat gaat hoogstwaarschijnlijk wel gebeuren na het reces, richting de verkiezingscampagne, dat we allemaal massaal de wijken weer ingaan, om de wijken toch wel te laten weten op welke partijen ze moeten stemmen. Dus wat dat betreft komende periode genoeg kansen, ja. Maar nu dus de vraag, kan dit stuk als hamerstuk naar de raad? Als ik niets in de chat zie, dan ga ik hiervan uit. Hamerstuk. Hameren. Akkoord. Oké, dit stuk gaat als hamerstuk naar de raad. En wie er nog een stemverklaring bij wil geven is daar natuurlijk toe uitgenodigd.

5. Reserveringen Agenda Dordrecht 2030. – Raadsvoorstel

De voorzitter: Gaan we over naar agendapunt 5, wilt u daar direct op overgaan of zegt u van, nou, omdat dat toch wel een fors agendapunt is, we nemen even vijf tot tien minuten pauze? Niemand wil pauze, we gaan gewoon keihard door? We gaan gewoon keihard door, want de mensen hebben geen lange tekst. We gaan het meemaken. Oké, agendapunt 5, reserveringen agenda Dordrecht 2030. U bespreekt vandaag het integrale

voorstel voor de reserveringen agenda Dordrecht 2030, ofwel de mogelijkheden, mogelijke bestemming voor de opbrengsten van de verkoop aandelen van Eneco. U heeft over de deelprogramma's en de onderliggende businesscases al gesproken op 15 juni in de afzonderlijke adviescommissies, en nu ligt dus voor, het voorstel als geheel. Ik neem aan dat u daar ook over het woord gaat voeren. En, nou, voor de verandering ga ik gewoon eens de partijen weer af. En dan heb ik als eerste, Beter Voor Dordt, mijnheer Wringer.

De Wringer: Ja, dat klopt, voorzitter. Ik ben helemaal verbaasd dat we de partijen afgaan.

De voorzitter: Nou, nee, ik doe gewoon zo af en toe eens wat anders.

De heer Wringer: Hartstikke goed. Nou ja, vanuit Beter Voor Dordt is het natuurlijk een ambitieus plan wat er voorligt, om Dordrecht naar een hoger niveau te tillen. Er is inderdaad in de vakcommissie al uitgebreid gesproken over de verschillende businesscases. Helder is dat sommige van die cases beter zijn uitgewerkt dan anderen. Nou, Beter Voor Dordt heeft geen opmerking over de Spoorzone, Dordwijkzone, verduurzamen gemeentelijk vastgoed, reserve binnenstad ontwikkeling en de duurzame stad. De reservering voor ruimte voor banen vinden we eigenlijk een magere, gezien de uitdagingen die er voorliggen. En de reservering voor onze jonge Dordtenaren van 4 tot 12 en 12 tot 27, blijven voor ons toch wel echt vraag, een beetje onduidelijk. Maar het is nog maar de reservering, het zijn nog geen concrete projecten. Zeker omdat we weten dat er de komende tijd nog veel meerderen vanuit het Rijk komen, die voor extra inzet voor de jeugd.

De voorzitter: Mijnheer Wringer, mevrouw Koene heeft een interruptie. En daarna de heer Van der Kruijff.

Mevrouw Koene: Ja, dank, voorzitter. Nou, ik heb namelijk het idee gekregen dat vooral zeg maar die leerachterstanden, of dat leerprogramma 4 tot 12, dat die op een soort van ramkoers zitten en na de zomervakantie al starten. Dus ja, maar ja, ik weet niet of de heer Wringer daar antwoord op heeft maar laten we maar ...

De voorzitter: Wat is uw vraag?

Mevrouw Koene: Nou, nee, laten we daar wel even dan met elkaar erg in houden, of dat dan ook zo is. Want, mijnheer Wringer, u heeft dus het idee dat het een reservering is nog.

De heer Wringer: Ja, wij hebben het over dit geval, inderdaad zijn er een aantal concrete projecten heb ik gelezen die eraan komen, maar daar heb ik nog geen projectvoorstel voor gezien. Dus ik ga er nog steeds vanuit dat dit de reserveringen zijn. Ja, voldoende? Even kijken hoor.

De voorzitter: Dan mijnheer Van der Kruijff, die heeft ook een interruptie.

De heer Van der Kruijff: Ja, voorzitter, ja dat gaat over diezelfde businesscase, over onderwijs voor de jongeren. U zegt, dat is vaag. Volgens mij is het qua businesscases een van de meest uitgewerkte businesscases van het hele rijtje. Als je naar binnenstad kijkt met twee A4'tjes, als je het over vaag hebt, die is pas vaag. Maar daar hoor ik u niet over. Ik snap wel dat het reserveringen zijn en dat je ermee kunt instemmen, maar ik vraag me echt af wat u er zo vaag aan vindt? En zeker, mevrouw Koene heeft wel gelijk, iedereen in de startblokken staat, even los van wat nu een reservering op krediet is, maar je kunt toch wel verwachten dat hier [...] in de uitvoering wordt gegaan. Dus wat vindt u er nou zo vaag aan?

De heer Wringer: Laat ik het anders verwoorden, we weten niet of het het rendement oplevert wat we zouden willen graag, eigenlijk. Of het echt een goede investering is, en dat het echt rendeert zeg maar over de komende tien jaar. Dus. En daarnaast komen natuurlijk ook, ja, zoals al eerder gezegd, veel tegoeden van het Rijk uit dus voor ook al extra projecten.

De heer Van der Kruijff: Maar goed, wat u nu zegt is heel iets anders dan dat u het vaag vindt, dat betekent dat u graag wat werkt.

De heer Wringer: Ja, nou ja, dat is ... Dat was mijn interpretatie dan van vaagheid zeg maar. Inderdaad.

De heer Van der Kruijff: Maar u gaat er volgende week in de raad wel mee instemmen met de reservering?

De heer Wringer: Omdat het nog een reservering is, ja. En omdat het, we wachten nog de concrete projecten af zeg maar. En dat zijn natuurlijk de belangrijke beslissingen. Wat ga je vanuit die reserveringen doen.

De heer Van der Kruijff: Ja, ja. Nou, u houdt het spannend. Maar volgende week gaan we groen licht krijgen, dat hou ik dan maar vast. Dank u wel.

De voorzitter: Mijnheer Polat heeft nog een interruptie en daarna nog de heer Van Leeuwen.

De heer Polat: Ja, voorzitter.

De voorzitter: U heeft heel wat losgemaakt, mijnheer Wringer.

De heer Wringer: [...] ik weer als eerste ben.

De heer Polat: Ja, mijnheer Wringer die heeft het over dat het onbekend is of dat er rendement is. Maar in het scenario één, daar wordt berekend dat de gemeente 780.000 euro op jaarbasis, en scenario twee met ongeveer een miljoen inkomsten genereert, dat is op basis van het totaal 2,8 procent rendement en 3,7 procent rendement. Dus ik vraag me af, wanneer ... Hoe de heer Wringer erop komt dat er gewoon geen rendement is van dit project?

De heer Wringer: Je kan natuurlijk altijd maatschappelijke investeringen ombuigen naar een financieel rendement. Maar we hebben het over een hele lange tijd, dat gaat een tienjarig project minimaal, en misschien nog wel langer. Wij zien bijvoorbeeld veel meer in sport. Want als jongeren, en zeker de jeugd, met elkaar sporten, dan steken ze veel meer van elkaar op en dat is, ja ...

De heer Polat: Dat is natuurlijk andere businesscase dan wat natuurlijk ten grondslag ligt hier.

De heer Wringer: Nou, ik heb het nu over de businesscase van 4 tot 12 jaar zeg maar, dat is die ... Dat is ...

De heer Polat: Dus u gaat ... Als ik terug mag, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Polat, graag via de voorzitter. Precies, dank u.

De heer Polat: Sorry, voorzitter. En, kijk, maar want de heer Van der Kruijff die zei, jij gaat nu akkoord met deze businesscase. Dus ik vraag me af, gaat u akkoord met deze businesscase of niet?

De heer Wringer: Wij gaan waarschijnlijk wel akkoord met deze businesscase, ja, dus.

De heer Polat: En toch [...] niet goed, voorzitter.

De voorzitter: Dat was op het nippertje. Oké. Mijnheer Van Leeuwen, u heeft ook nog een vraag of interruptie.

De heer Van Leeuwen: Ja, ik heb nog een interruptie voor de heer Wringer. Nou, op zich, wij hebben die businesscase gelezen, we zijn op zich enthousiast. Alleen een vraag aan de heer Wringer, in de businesscase staat dat leerlingen met achterstanden moeten worden geholpen. Nou, prima. Het is van ontleigelijk belang dat kinderen goed onderwijs krijgen. Maar mijn vraag aan u is van, wat zou u ervan vinden als niet alleen scholen die leerlingen hebben met achterstanden geholpen worden, maar dat we dat ook gaan uitbreiden naar scholen die met leerlingen met wat minder achterstanden? Even ter toelichting. Leerlingen met achterstanden helpen is prima, die gaan dan zeg maar naar een soort middenniveau toe, maar het zou ook heel goed zijn als kinderen die op een middenniveau zitten naar een meer beter niveau toe zouden gaan. Dus hoe kijkt u daar tegenaan?

De heer Wringer: Alle manieren om een kind naar een hoger niveau te brengen, van laag naar midden, van midden naar hoog en van hoog naar extreem hoog, dat is altijd goed voor het kind natuurlijk, voor de ontwikkeling van het kind.

De heer Van Leeuwen: Ja, dat ben ik op zich hartstikke met u eens, alleen de businesscase, als ik het goed gelezen tenminste, die heeft het over elf basisscholen in Dordrecht. Dus die beperkt het tot een X aantal scholen. Dus, ja, hoe kijkt u er tegenaan, moeten we dat niet uitbreiden?

De heer Wringer: Ja, ik heb de technische vragen van volgens mij Gewoon Dordt, de antwoorden gelezen, dat was een heel technisch antwoord. Daar heb ik op dit moment geen direct antwoord op, mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Oké, maar u staat wel achter het idee zeg maar om het eventueel uit te breiden naar andere scholen met kinderen die wat minder achterstand hebben, zodat die ook de kans krijgen om het niveau van die kinderen, om het zo even te zeggen, ik zeg het niet helemaal goed, wat meer omhoog te tillen. Daar bent u dus ook een voorstander van?

De heer Wringer: Ja, elk kind op een hoger niveau te brengen, dan die is.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel.

De voorzitter: Laten we het vooral hebben over kinderen gewoon op een niveau te brengen dat ze kunnen gaan meedoen in de samenleving, en hoger of lager, ik vind dat altijd zo naar. Wij willen dat elk kind gewoon volledig kan gaan participeren in de samenleving. Tenminste, kijk, mevrouw Koene is altijd heel allergisch voor de taal, snap ik, ik ook. Maar ik ben hier altijd heel erg voorzichtig mee. Oké, mijnheer Van Leeuwen, of mijnheer Wringer, u was klaar met uw woordvoering?

De heer Wringer: Bijna.

De voorzitter: Bijna.

De heer Van Leeuwen: Voorzitter, maar ik wil toch nog even op u reageren want ik denk, ik vind dat u dan, laat ik het even zo zeggen, kijk, het gaat er niet alleen om of een kind goed kan meedoen met de maatschappij maar het gaat er ook om dat het kind zijn of haar eigen competenties zo goed mogelijk kan ontplooien.

De voorzitter: Uiteraard.

De heer Van Leeuwen: En dan noemen wij dat, ik zei het niet helemaal goed, noemen wij dat midden of laag, midden en hoog niveau, dat zijn allemaal verkeerde woorden. Maar het gaat erom dat elk kind zeg maar in staat is om de competenties die hij of zij heeft, om die zo goed mogelijk te ontwikkelen, dat is even in het kort gezegd mijn boodschap geweest.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Wringer, rond u af.

De heer Wringer: Dat zie je natuurlijk ook vaak bij hoogbegaafde kinderen, die vallen vaak ook tussen wal en schip. Beter Voor Dordt vindt verder dat wanneer projecten met ander geld, bijvoorbeeld van de landelijke overheid kunnen worden gefinancierd, het door ons daarvoor gereserveerde bedrag terug kan vloeien naar de algemene reserve of naar de groeiagenda Dordrecht 2030. We zijn benieuwd hoe andere collega's hierin staan? En dat was mijn woordvoering, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan wij naar mijnheer Merx, VVD.

De heer Merckx: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, dit wordt het sluitstuk wellicht, en aanstaande dinsdag van een lang proces. We zijn ooit begonnen met een aantal tandwielen, met de onderwerpen waar wij aan zouden moeten gaan draaien, willen wij, nou ja, de agenda 2030 tot volle wasdom krijgen. Een afwegingskater en als ik door de oogharen daarnaar kijk, want het zijn natuurlijk nog maar businesscases en het zijn reserveringen, de verdere uitwerking van de plannen moeten op alle onderwerpen nog komen, dan kunnen wij ons daar prima in vinden, omdat er een goede mix is tussen sociaal investeren, investeren in de binnenstad, investeren in de economie, investeren in duurzaamheid en bouwen, niet te vergeten, bouwen. En wij moeten die tandwielen nu echt in beweging gaan zetten met elkaar. En dat doen we door bekend te maken aan iedereen die het wil weten en het moet weten, dat wij daar geld voor gaan reserveren. En niet zomaar reserveren van, nou ja, we kunnen er altijd nog vanaf, maar het is wel een serieuze stap. Het is een serieuze stap dat we ook, nou ja, ons geld stoppen dan daar waar onze mond zit, om het zo maar te zeggen. Dus niet alleen maar belijden maar ook gaan doen. Natuurlijk nogmaals met iedereen eens dat ook het ook nog veel verder uitgewerkt moet worden. En in die zin zijn ook de businesscases, en het is ook vele malen gezegd in de behandelingen in diverse commissies, allemaal qua diepgang zeker niet vergelijkbaar. De heer Van der Kruijff heeft helemaal gelijk als hij zegt, nou ja, een juiste businesscase, wat je er ook van vindt, 4 tot 12 jaar, leerachterstanden of onderwijstijd verlenging, ja, dat is nou eenmaal een van de verst uitgewerkte businesscases. Daarover gesproken, zijn wij wel voornemens, en dat is eigenlijk ook de zorg die de heer Van Leeuwen heeft, om moties of amendementen in te dienen met twee onderwerpen. De ene is, en dat is ook besproken in de commissies, dus dat is allemaal geen geheim, dat wij toch ook wel belangrijk vinden dat als er geld vanuit het Rijk komt, dat dat, nou ja, niet in mindering gebracht wordt, het totale volume moet wel gelijk blijven. Maar dat dat geld niet nog eens een keertje opgeplust wordt maar dat het teruggaat naar de reserve voor de stad 2030. Tweede is, en dat is wat de heer Van Leeuwen bedoel ik, ook aangaf, is van, ja, er zijn elf basisscholen die nu, omdat ze laag scoren op een Cito-toets, die aandacht krijgen. Maar hoe houden we dat in de gaten, hoe houden we de vinger aan de pols? Hoe voorkomen we dat die kinderen op de 35 andere basisscholen, nou ja, eigenlijk aan een soort van hun lot worden overgelaten? En daar missen we nog wat verdere concretere teksten bij. Er is wel wat uitgelegd maar ook daarover zijn we aan het studeren op een motie. Niet om tegen deze voorstellen te zijn, niet om tegen deze reserveringen te zijn, maar wel om in de verdere uitwerking daar echt wel nadrukkelijk aandacht voor te vragen.

De voorzitter: Dank u wel. En mijnheer Van der Kruijff heeft een vraag aan u, en daarna mevrouw Koene.

De heer Van der Kruijff: Ja, dank u wel, voorzitter. De heer Merckx die had het over de twee moties die we mogen verwachten. De eerste gaat over, als er geld vanuit het Rijk komt, dat je dat dan als het ware in de pot stopt en je eigen geld er weer uithaalt, dus ongelijk houdend. En daar kan ik me in vinden overigens. We weten allemaal dat die reserveringen ook allemaal nog wel enigszins in de grote getallen zijn dus het kan sowieso allemaal nog wel wat wijzigen. Alleen de concept motie die ik daar gezien had, dat ging heel specifiek over de businesscase rondom het onderwijs. Maar zoals u het

zegt, en dat lijkt me ook logischer overigens, geldt dit gewoon voor alle businesscases. Ook voor duurzaamheid zouden wij geld voor het Rijk kunnen krijgen, ook voor een groenblauwe stad zouden we geld uit het Rijk kunnen krijgen, en zo kan ik ze allemaal afgaan. Misschien is het bij de een waarschijnlijker dan bij de andere. Maar ik denk dat u toch misschien dat u de motie dan ook zo zou kunnen overwegen, dat dit gewoon voor alle businesscases geldt, voor alle onderwerpen geldt.

De heer Merx: Ja. Nou ja, we zouden het kunnen overwegen en we nemen het zeker mee. Ik denk alleen dat de kans niet heel erg groot is dat we hem in die zin aan gaan passen. Omdat wij juist op die andere businesscases ongelooflijk veel geld te kort komen om dat te realiseren. Als ik alleen al kijk naar de Spoorzone, daar moet misschien wel het bedrag verviervoudigd worden door bijdragen van andere partijen, willen we die doelstellingen kunnen bereiken. En hier is heel concreet toegerekend naar elf scholen, waar, wil je dit voor elkaar krijgen, zoveel miljoen nodig is. Nou, als dan het Rijk zegt van, hé, dat is een goed plan, wij gaan daaraan bijdragen. Ja, dan kun je zeggen, nou, dat is hartstikke mooi, dat is hartstikke fijn, dan plussen we, dat zetten we er zeker bij. Maar dan halen we dat bedrag, onze eigen middelen even terug om even opnieuw met elkaar te kijken van, oké, waar gaan we dit dan aan besteden?

De heer Van der Kruijff: Nee, ik snap die vraagstelling hoor maar ik vroeg me dus af of u het eigenlijk voor alle businesscases stel dat vindt gelden?

De heer Merx: Ik neem hem mee maar ik vermoed dat het antwoord dat ik u zojuist gaf, het antwoord ook zal zijn in de raad.

De heer Van der Kruijff: Dat is doorgaans als het over geld gaat op het sociaal vlak bij de VVD. Maar daarom zou ik u toch terecht willen vragen om het wat breder te trekken, dat haalt die verdachtmaking iets meer weg, die u waarschijnlijk niet bedoelt. Laat ik het zo zeggen. En de ...

De heer Merx: Nou, ik vind het bedrag wat daar, als reactie, voorzitter, vinden we echt een substantieel bedrag wat wij daaraan gaan uitgeven. En ik vind het echt bijna aanmatigend als u zegt van, nou, de VVD vindt het sowieso al niks.

De heer Van der Kruijff: Nee, nee, nee, nee.

De heer Merx: We gaan dat bedrag ...

De voorzitter: Heren, laten we het vooral even bij het onderwerp houden.

De heer Merx: Nou, we hadden het toch over onderwijs, dus ja.

De heer Van der Kruijff: Goed. En een andere, moet ik even weer nadenken, o ja, die ging over de, daar begon de heer Van Leeuwen ook over en de heer Winger ook, over die elf scholen. Kijk, we hebben natuurlijk allemaal gevraagd om businesscases. Dat lijkt wel ondertussen of de businesscases in het denken en de oordeelsvorming minder leidend gaan worden dan politieke opvattingen. Je zou haast bij een aantal afvragen,

waarom hebben we eigenlijk businesscases gemaakt? Maar wat ik begreep uit de businesscases die hier juist ligt, is als je het bij deze elf scholen doet het rendement het hoogst is. Want ja, een businesscase vraagt om rendement denk ik, dat is het hele verhaal erachter. En als je ook andere scholen gaat betrekken, en ik kan die gedachtelijn heel goed volgen, dan zou dat waarschijnlijk leiden, zo begrijp ik de businesscase, zeg ik maar heel technisch, tot een lager rendement. Je zou het ook anders kunnen zeggen, als je het ook op andere scholen wil doen, moet je waarschijnlijk het budget verhogen, als je op die elf scholen hetzelfde wil blijven doen.

De heer Merx: Ja, en dat is precies nou de uitwerking die wij graag verder willen hebben want ...

De heer Van der Kruijff: Ik ook, maar ...

De heer Merx: Het is, dat is niet omdat we nog geld erbij willen plussen maar gewoon omdat we het goed in de gaten willen houden. Dit is een langjarig programma, zoals het gepresenteerd is. Het is niet voor een jaartje en dan kijken we even hoe het staat. Ik bedoel, als we hier ons aan committeren met zijn allen, dan committeren we ons langjarig voor deze elf scholen, zoals de plannen nu voorliggen voor dingen. Maar niks sluit uit dat deze scholen, om wat voor reden dan ook, misschien omdat de samenstelling van de wijk verandert of wat dan ook, ineens door andere oorzaken ineens veel beter gaan scoren op die CITO-score, en ver onder dat niveau wat nu zeg maar de meetlat is, gaan uitstijgen. En hoe gaan we dan met die situatie om? Stoppen we dan met die scholen? En andere scholen die ineens onder de norm komen, om wat voor reden dan ook, ik bedoel, dat is de vraag waar wij mee zitten. Want wij zijn het denk ik heel snel eens, mijnheer Van der Kruijff, als we zeggen, elk kind, ongeacht welke school die zit, moet gewoon een goede kans hebben op een mooie toekomst. Dus, en dat is de vraag die wij met elkaar willen beantwoorden in de verdere uitwerking, en waar wij aandacht voor vragen.

De voorzitter: Helder. En ik denk zomaar dat mevrouw Koene een gelijksoortige opmerking heeft, of misschien iets heel anders?

Mevrouw Koene: Nou, ik wou het eigenlijk over vissen gaan hebben. Nee, natuurlijk heb ik het over onderwijs, voorzitter.

De heer Merx: Nou, jammer.

Mevrouw Koene: Ik kan hem wel zodanig maken hoor, dat we er naartoe gaan. Maar ik hoor de heer Merx aangeven van, nou, als het Rijk nou zegt van, nou, daar willen we wel wat extra in doen of zo. Kijk, het geld, ik weet niet of de heer Merx dat weet, ik weet het dus ook niet want ik heb vragen gesteld en ik krijg dus geen antwoord wat ik wil hebben, en dat is namelijk een overzicht van de elf scholen in dit geval die uitgekozen zijn, wat daar allemaal al aan geld binnenkomt. En een grove inschatting leert dat op die elf scholen dus door het nationale onderwijsprogramma, 3,5 miljoen extra binnen gaat komen. Wil de heer Merx dat dan van die 27,4 afhebben en dan die 3,5 dan dus zeg maar naar de algemene reserve? Dus twee vragen dus, dus heeft de

heer Merx een idee hoeveel geld er op die scholen sowieso al binnenkomt? Want er wordt aangegeven van, ze gaan het niet redden zonder gemeentelijke subsidie, maar we kunnen niet vertellen hoeveel er dan tekortkomt, of ... Dus, nou ja, goed. En dan dus of die 3,5 miljoen dan naar die 1,5, of tenminste in dat geval dan naar de algemene reserve zou moeten?

De heer Merx: Nou, ik denk dat u terechte vragen heeft gesteld en dat u daar gewoon een antwoord op kan krijgen maar ik kan dat antwoord in ieder geval niet geven. Zover heb ik dat inzicht niet in die scholen. En het is ook wel afhankelijk van het doel waarmee die 3,5 miljoen die u zojuist duidt, naar die scholen wordt gedaan. Als dat in het kader bijvoorbeeld van gezond eten is of zo, ik verzin het even ter plekke, dan is dat een ander doel dan het doel waarvoor deze businesscase is opgemaakt. Maar als het echt voor dat doel is, onderwijstijd verlenging, omdat dat bijdraagt aan beter presterende kinderen omdat ze, nou ja, langer op school zitten met allerlei voordelen daarvan, ja, dan is dat al de strekking van onze motie of amendement, dat zijn we nog aan het studeren, om dat geld dan terug te laten vloeien naar de algemene reserve. Waarmee overigens niet, want dat is dan voor heroverweging. Dus ik ... En dan moeten we dan kijken waar we dat geld op gaan investeren. Gaan we dat ook nog steeds sociaal investeren, kan ook allemaal, of gaan we extra investeren in de binnenstad, of gaan we extra investeren op de economie, of gaan we extra investeren op duurzaamheid? Dus ik bedoel, we kunnen elke euro maar één keer uitgeven en het zou echt supergaaf zijn als het Rijk gewoon 27,5 miljoen overmaakt want dan hebben we ineens een probleem minder. En dan kunnen we toch hetzelfde doel bereiken, het doel is niet geld uitgeven, het doel is de kinderen helpen.

De voorzitter: Helder. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, voorzitter?

De voorzitter: U zit nog op een reactie, ja?

Mevrouw Koene: Nou ja, goed, kijk, op het moment dat wij dus inzichtelijk krijgen hoeveel geld de scholen krijgen, dan is namelijk ook duidelijk dat het in principe ook voor kwetsbare scholen zo is dat ze extra geld krijgen en dat we dus helemaal nul euro. Want het Rijk gaat over de financiering van het onderwijs, niet de gemeente. Dus wat vindt mijnheer Merx er dan van dat er überhaupt geld naartoe gaat, terwijl het Rijk dat hoort te financieren?

De heer Merx: Ja, nou ja, daar vind ik het volgende van. Het zijn wel onze Dordtse kinderen, en wij hebben nou eenmaal het geluk dat wij een heel erg [fors] bedrag op onze rekening hebben kunnen bijschrijven. We zien tegelijkertijd dat op bepaalde scholen en bepaalde wijken, de onderwijsachterstanden echt wel serieus zijn. En dat we daar dus ook echt wel in moeten investeren om dus zeg maar die cirkel, want het is een soort van zich herhalend proces, te doorbreken. Sommige kinderen groeien op in een omgeving waar de Nederlandse taal niet altijd gebruikt wordt. Sommige kinderen groeien op in een omgeving waar de ouders niet altijd achter de kinderen aan zitten om huiswerk te maken en dat soort zaken. En dan kan die verlengde schooldag, kan daar

enorm aan bijdragen, in de hoop en de verwachting, en dat is mijn verklaring hoor, dat dat proces doorbroken wordt. Dat deze kinderen straks, als die zelf vader of moeder worden, hun kinderen wel dat meegeven en dat wat nodig is om ook van hun kleinkinderen weer succesvolle kinderen te maken.

Mevrouw Koene: Dus eigenlijk zegt u dat het probleem bij de ouders zit.

De heer Merx: Ja, tenminste, ik ga er niet vanuit dat het onderwijs op die scholen daar zo ongelooflijk slecht is, dat het alleen daaraan ligt. Ik denk dat het een combinatie van factoren is. Daar spelen ouders ook een belangrijke rol in, en dat is ook een van de dingen die we ook benoemd hebben als het goed is in de commissie Sociaal, dat wij ouderbetrokkenheid bij dit programma wel van essentieel belang vinden. Want als, we kunnen als overheid ongelooflijk veel investeren in de kinderen. Maar als ze thuiskomen in een omgeving weer waar het allemaal niet zo belangrijk gevonden wordt, dan moet je je afvragen of deze investering gaat werken. En vandaar dat ik ook, nou, tenminste dat is wel ons pleidooi, ouderbetrokkenheid is volgens mij wel key, de sleutel tot succes. En maar tegelijkertijd moeten we ook wel investeren want die cirkel die moet doorbroken worden.

De voorzitter: Helder. U was klaar met uw betoog verder, mijnheer Merx?

De heer Merx: Ja hoor.

De voorzitter: Want u had een heel kort mooi betoog maar met ...

De heer Merx: Ja, nee, maar ik werd geïnterrupteerd. Ja.

De voorzitter: De interrupties, geweldig, toch kunnen rekken.

De heer Merx: Nee, dat was niet met opzet.

De voorzitter: Nee, dat snap ik. Gaan we over naar mijnheer Van der Kruijff, CDA.

De heer Van der Kruijff: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, wij willen niet alle onderwerpen weer opnieuw gaan doorspreken want dat hebben we een paar weken geleden in de commissie al stuk voor stuk gedaan.

De voorzitter: Zo is het.

De heer Van der Kruijff: Ja, zo is het. Maar als je daar overheen kijkt, je denkt, wat is dan de opbrengst? Nou, er is één ding wat we natuurlijk ook al eerder met elkaar geconstateerd hebben, dat het niveau van uitwerking van de businesscases nogal verschilt, van twee A4'tje tot en met echt dikke pakken papier. Maar goed, dat neemt niet weg, als je naar alle onderwerpen kijkt en de reserveringen, en toch benadruk ik het, het zijn op dit moment reserveringen die we hier doen, een heel duidelijk signaal naar de stad zijn dat het ons serieus is met de groeiagenda 2030. En de groeiagenda gaat erover hoe we onze stad echt een impuls kunnen geven tot verbetering. En dat is niet alleen maar geld, dat is ook geld, maar dat gaat ook over wonen, dat gaat over

banen, dat gaat ook over onderwijs. Als wij echt over tien, vijftien jaar de stad op willen tillen ten opzichte van nu, en dat klinkt vreselijk ambitieus maar volgens ons is het ook zo ambitieus, dan kunnen wij met dit geld, wij denken hele mooie resultaten bereiken. En ik ben het met iedereen eens die zegt, dat we daar de komende jaren de vinger aan de pols moeten houden. Dat we moeten kijken als er zaken veranderen, en die gaan ongetwijfeld veranderen, hoe je dan bij kunt sturen. Of het nou over scholen gaat of over de Spoorzone gaat of over de Dordwijkzone gaat, en zo kan ik ze allemaal opnoemen, dat geldt voor elk onderwerp. Dus ja, dat zullen wij en ook de raden na ons allemaal moeten doen. Maar het is wel goed om het zo af te trappen. Het CDA is heel blij met de diversiteit die zit in de onderwerpen van, zeg maar, van huizen en stenen en banen en bedrijventerreinen tot duurzaamheid en zonnepanelen, een groene zone en ook een binnenstad en ook nog onderwijs, waar gaat het ongeveer niet over. Nou, we kennen de raderen, het is heel breed en het zou moeten gaan werken. En wij hopen en bidden, zeggen we dan maar even in ons jargon, dat het ook gaat werken. En zekerheid krijg je niet, en dat blijkt ook al als we businesscases hebben laten maken, dat je ziet bij iedereen, ja, ik lees dat wel in zo'n businesscase maar dan kun je alles naar je toerekenen. Terwijl dat toch echt door gerenommeerde vaak ook externe partijen gedaan is, die echt weten hoe businesscases werken en dat ook voor landelijke overheden zo doen. Dus je moet er ook op willen vertrouwen.

De voorzitter: Mijnheer Van der Kruijff, u heeft een interruptie van mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, dank, voorzitter. Ik hoor de heer Van der Kruijff namelijk zeggen dat het zo ongeveer overal over gaat. Wat vindt mijnheer Van der Kruijff ervan dat er dus geen enkele reservering gedaan wordt voor sport?

De heer Van der Kruijff: Nou, ik vind, laat ik andersom zeggen, ik vind dat we ook in sport geld moeten steken maar dat hoeft niet uit de Enecomiddelen. En de redenering daarachter is dat, precies zoals ik begon met wat het doel is van deze investeringen, dat is, hoe kunnen we deze stad over twintig jaar laten groeien en sterker maken? En natuurlijk moeten we in sport investeren, maar we hebben met elkaar dat mooie raderwerk, u herinnert het zich nog, vastgesteld over van welke investeringen in welke domeinen je het meeste rendement mag verwachten. En dat ging over de onderwerpen waar we nu uit geselecteerd hebben. En blijkbaar, ik ben ook de deskundige niet hoor, mevrouw Koene, zal ik u verklappen, maar blijkbaar is dat vanuit de wetenschap zeg ik dan maar even, of de bestuurskunde, waar het vandaan kwam weet ik niet eens meer precies, is sport dan blijkbaar niet het domein als je daarin investeert, dat je daar over tien, vijftien jaar qua groei de grote effecten van gaat merken. Maar dat neemt niet weg dat we natuurlijk wel in sport, vanuit onze reguliere middelen zullen moeten gaan investeren, met een sportvisie en een sportparkvisie. Dus dat komt gewoon in de exploitatiebegroting, gaan daar vragen uit voortkomen.

De voorzitter: Mevrouw Koene, reactie?

Mevrouw Koene: Ja, ik hoor het, ik vind het prachtig allemaal. En ik ben dan ook heel nieuwsgierig dat als we dan gaan investeren in sport, waar de heer Van der Kruijff dan

aan denkt? Maar goed, daar hebben we het nu niet over dan. En dat komt dus volgende week.

De heer Van der Kruijff: Ja.

De voorzitter: Helder.

De heer Van der Kruijff: Eén ding daarover, voorzitter, maar dat klinkt misschien een beetje simpel. En ja, we moeten het erover gaan hebben aan de hand van de sportvisie en de sportparkenvisie hoor, daar gaat het nu niet over. Maar als wij afgelopen jaar ongeveer, wat was het, 25, 36 miljoen, het is maar een beetje hoe je rekent en wat we overgehouden hebben, gewoon in de algemene reserve hebben weten te storten omdat we dat een jaar niet uitgegeven hebben, hebben we volgens mij als dat hard nodig is ook geldt voor sport.

De voorzitter: Dat is uw visie.

De heer Van der Kruijff: Zo is het.

De voorzitter: Bij deze. En u was aan het einde gekomen van uw woordvoering?

De heer Van der Kruijff: Ja zeker.

De voorzitter: Ja, want u gaat op zwart.

De heer Van der Kruijff: Ja, neem me niet kwalijk, ik ben er weer.

De voorzitter: Oké. Oké, dan gaan we over naar D66, mijnheer Polat.

De heer Polat: Dank, voorzitter. Ik heb een wat langere woordvoering dan de andere sprekers.

De voorzitter: Dat mag. Zolang u maar niet in herhaling valt en graag een integraal beeld schetst en niet de commissies overdoet.

De heer Polat: Nee, ik wil toch wel case bij case wil ik toch even onze mening geven...

De voorzitter: Nou, dat is juist, mijnheer Polat, we hebben juist afgesproken dat we het integraal zouden bespreken en niet echt case bij case, enzovoorts. Een overall visie graag.

De heer Polat: Nou, een overall visie, dat is natuurlijk, wij hebben gewoonweg vanuit verschillende [invalshoeken], dat Spoorzone vinden wij natuurlijk een meerwaarde voor de stad. Daar vinden wij dat het ... Maar we vinden wel de kosten wel heel erg hoog. We vinden de bandbreedte tussen de best case scenario en de worst case scenario best wel verschillend, van 394 miljoen naar -143 miljoen. Dus wij zouden graag een verder onderzoek willen hebben wat ook de andere sprekers hebben gezegd van, dit is natuurlijk een reservering. Wij zouden gewoonweg in de komende periode wat meer

verdieping willen zien. Dordwijkzone kunnen we ook heel erg kort over zijn, daar zijn we natuurlijk heel erg tevreden over, dat moet gewoonweg gaan gebeuren. We hebben heel veel gesproken over de onderwijsverlening, D66 vindt dat gewoonweg kinderen naartoe kunnen om in ieder geval een [meerwaarde] te creëren voor iedereen in de stad, dus ieder kind telt. Dus in dat kader hebben we, zijn we ook wel blij met de motie van de VVD om niet de elf scholen maar dit uit te breiden naar 35 scholen. Maar we vinden wel van de motie E van VVD dat ze dan zeggen van, ja, we moeten natuurlijk geld terugvloeien naar de algemene reserve, agenda 2030. Want als je dat dan gaat uitbreiden, dan betekent het toch ook dat daar ook meer geld voor nodig is. Dus elke cent die er nodig is om de kinderen vooruit te kunnen helpen, dat moet er gewoon... Wat wij ook de toekomst [voor] jongeren, dat vinden wij een goede investering, daar zijn we dus ook, staan we ook achter. [Over bedrijven en] banen, daar hebben wij in de commissie uitvoerig over gesproken, vinden we ook een rendement van 5,3 procent, vinden wij een hoog rendement. Staan we dus achter als D66, willen we zorgen dat dat gerealiseerd wordt. Dan wordt de stad aantrekkelijker en interessanter worden voor heel veel bedrijven. En dan is het gewoonweg duurzaam voor Dordrecht, dat doen we ook netjes in Dordrecht, dat staan we gewoon echt helemaal achter. Maar de verduurzaming gemeentelijk vastgoed, dat is natuurlijk een verantwoordelijkheid van het verleden, hadden ze eerder aan de bel moeten trekken, dat hebben ze niet gedaan. Dus wij gaan daar niet mee [met het voorstel]. En dan [het plan] van ruimte voor binnenstadontwikkeling. Nou, dit is, hier wordt 40 miljoen gevraagd zonder dat daar gewoonweg een businesscase ten grondslag ligt. Wij vinden dat gewoonweg toch wel een beetje een brug te ver, om daar gewoonweg 40 miljoen voor te reserveren. Wij willen dat het gewoonweg, hoe heet dat, het uitgewerkt wordt. En dan willen we meegeven dat de uitwerking, dat er ook aandacht voor elektrische auto's en voor laadpalen in die parkeergarage die daar komen [...] Wij hebben begrepen dat daar gewoonweg dat geld beschikbaar wordt maar voor aankopen en gereedmaken van parkeergarages. Maar we willen gewoon eerst een uitgewerkt plan zien, een businesscase, voordat wij hier verder op in willen gaan. Dit was hem, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Polat. Gaan we over naar GroenLinks, mijnheer De Lijster.

De heer De Lijster: Dank u wel, voorzitter. In de commissie zijn alle programma's al beoordeeld en besproken dus we zullen nu dus een integrale mening geven waarbij we sommige punten nog extra benadrukken. Om in 2030 toekomstbestendig te zijn, zijn ook grote inspanningen en investeringen nodig op andere terreinen dan die gedekt worden door de zeven programma's, waar wij als GroenLinks op zich ook achter staan natuurlijk. Hierbij een aantal voorbeelden. De bestrijding van hittestress en realiseren van wateropvang en sterk versteende delen in de stad. Een versterking van sociale binders van de stad, zoals het faciliteren en stimuleren van participatie, betrokkenheid op elkaar en bij de omgeving, en bijvoorbeeld overgang naar een circulaire economie. Wat GroenLinks betreft zou het goed zijn om een substantieel deel van de Enecogelden daarvoor achter de hand te houden, en nu niet over vrijwel al deze zeven programma's te koppelen. Andere prioriteiten slash verdeling kan op redelijke korte termijn gewenst blijken. Daarnaast lijken de bedragen voor de zeven programma's niet precies berekend,

en wellicht is er wel meer of minder nodig voor een programma. Constaten we dat er dus grote inspanningen ook nodig zijn, investeringen nodig zijn op andere terreinen, en dat er wellicht meer of minder geld nodig is voor de programma's, ziet GroenLinks ook wel iets in de mogelijkheid om het totale Enecogeld in één reserve voor Dordrecht 2030 te zetten en vanuit daaruit de komende jaren concrete investeringsvoorstellen van geld te voorzien. Natuurlijk rekening houdende met de programma's waar we reserveringen voor moeten doen voor eventuele cofinanciering. Hoe kijkt bijvoorbeeld de wethouder hier tegenaan? Mochten we ... Anderzijds hebben we toch nog een opmerking over de programma duurzaamheid. Even kijken, reservering programma duurzaamheid. De energietransitie is een enorme uitdaging. En het andere stuk heeft het college aangegeven dat op dit moment de beschikbare middelen ontoereikend zijn. Die opgave is veel breder dan wat er in het programma duurzaamheid is voorzien. Met betrekking tot de 5 miljoen die is uitgetrokken voor het zon-offensief, lijkt dat erg krap. In de voorstelling wordt opgeteld aangegeven dat voor zo'n de zon op bedrijfsdaken en de restructies een eigen vermogen van 8,25 miljoen nodig is. Er komt ondersteuning van particulieren nog bij. 5 miljoen lijkt dus veel te krap. We overwegen daarom ook voor te stellen de reservering voor dit programma, mochten dus via deze reservering gaan werken, de reservering te verhogen. En we zijn benieuwd hoe de andere partijen daarover denken. Hierbij kan bedacht worden dat de investeringen vanuit dit fonds voor een belangrijk deel revolverend kunnen zijn. Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Oké. En ook u bedankt, mijnheer De Lijster. Gaan we over naar, ik zie nog even wat in de chat verschijnen, dat is de heer Polat. O, bent het eens met GroenLinks. ChristenUnie/SGP, wie mag ik ... Mijnheer De Looze?

De heer De Looze: Ja, voorzitter, dank u wel.

De voorzitter: Goh, voor het eerst vanavond.

De heer De Looze: Ja, zeker.

De voorzitter: Horen we ook uw stem. Ja.

De heer De Looze: Wij steunen in de basis gewoon dit voorstel, de uitgangspunten en de reserveringen. We zijn ook echt wel blij met het proces zoals we dat hebben doorlopen en ook gaan doorlopen want we blijven als gemeenteraad gewoon aan zet, dit is echt een langetermijnplanning. We kunnen niet, niemand kan dertig jaar vooruitkijken. En daarbij is het nu zo dat dit nu reserveringen zijn, maar mocht daar in de looptijd van moeten worden afgeweken dan kan de raad daarover beslissen uiteraard. Maar goed, we vinden het van groot belang dat we Enecogelden reserveren op om op enkele cruciale thema's echt het verschil te maken in Dordrecht. En ja, dan kan je gewoon eigenlijk alle thema's noemen, een mooie mix tussen sociaal, fysiek. We vinden het van groot belang dat de uitwerking van de plannen volgt en zorgvuldig verloopt. Dat willen we hier echt benadrukken. Daarbij moet steeds duidelijk zijn voor welke activiteiten gemeentelijk geld wordt ingezet, en waarvoor extern budget beschikbaar moet komen. In elk van de casussen wordt dat ter besluitvorming aan de raad voorgelegd. En daarnaast roepen we op om de reserve dividendcompensatie ook echt in te zetten voor de doelstelling

waarvoor deze in het leven is geroepen, namelijk compensatie van de misgelopen dividenden. Dat was het eigenlijk, voorzitter. Dus in grote lijnen eens. Ik begrijp dat het geen hamerstuk wordt, ook omdat er verschillende partijen ook met moties en amendementen gaan komen.

De voorzitter: Dus u houdt uw kruit nog een beetje droog.

De heer De Looze: Ja. Nou, nee, in die zin, ik hou mijn kruid in die zin niet droog, dat ik het gewoon eens ben met ...

De voorzitter: Ja, nee, klopt.

De heer De Looze: Dit voorstel.

De voorzitter: Oké.

De heer De Looze: Dus dat, daar kan je het ook niet mee eens zijn.

De voorzitter: Dank u wel. Gaan we over naar de PVV, mijnheer Van Leeuwen.

De heer Van Leeuwen: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, op zich vinden, we de plannen nogal ambitieus maar op zich is er helemaal niks mis mee. We kunnen ons daarom grosso modo ook wel vinden in de plannen maar we hebben nog een paar opmerkingen. Nou, een bekende opmerking die ik zelf inmiddels al, nou, de afgelopen drie, vier jaar of zeven keer heb genoemd, het bouwen in de Spoorzone, dat heeft bepaalde risico's. We zijn wel blij dat er inmiddels een lobby is gestart om dit probleem op een bepaalde termijn te gaan oplossen. Wat mij betreft kan het niet snel genoeg gaan, dat het probleem van de goederentrein met chemische inhoud door Dordrecht wordt opgelost, maar men is daarmee bezig. Dan een opmerking, die heb ik net al uitgewerkt in de interruptie naar de heer Winger over het Dordtse leerprogramma. We vinden het belangrijk om alle kinderen te helpen, en niet alleen kinderen met een achterstand maar ook kinderen die op een betere manier zeg maar in staat worden gesteld om hun competenties te ontwikkelen. Nou, een deel van het probleem in het onderwijs ligt op de landelijke politiek. Ik heb daar wat ideeën over maar die ga ik hier nu niet uiten. Een van die ideeën zou zijn, kleinere klassen, maar dat is een heel ander verhaal. Eens even kijken, dan ja, ik denk eigenlijk, ik had beloofd om het kort te houden, dit is wel zo'n beetje het idee. We staan erachter maar wel met een paar opmerkingen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van Leeuwen. Dan had ik nu de SP staan maar de heer t' Lam heeft zich afgemeld en ik zie geloof ik niemand anders van de SP. Dan gaan we over naar de VSP, wie mag ik het woord geven? Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ja, voorzitter, dank. Voorzitter, toch ook even wat complimenten. Bij het lezen van alle stukken en bijlagen over agenda 2030 voor Dordrecht, moet de VSP het huidige college en de betrokken ambtenaren toch complimenteren met een goed en samenhangend plan dat Dordrecht in de toekomst veel kan brengen, zowel bij het bouwen van woningen, stadsparken, banen en klimaat. Met name de diepte-investering

in het basisonderwijs, is al door meerdere gezegd, en kansarme jongeren heeft onze volle steun omdat het nu en in de toekomst de armoede in Dordrecht zal doen verminderen. Tegelijkertijd vragen wij ons wel af bij deze plannen wat er van Dordrecht zou zijn geworden in de toekomst als wij de eenmalige meevaller van de Enecogelden niet tot onze beschikking hadden gehad. En met daarbij de gedachte dat onze begroting nu en in de toekomst structureel tekorten vertoont. Gelukkig maar dat Dordrecht deze meevaller ten deel is gevallen. Voorzitter, ik wil een paar dingetjes aanstippen, de Spoorzone vraagt de grootste investering, 140 miljoen. En volgens mij refereerde de VVD er ook al aan, en op dit onderdeel wordt er gerekend op een cofinanciering van een half miljard. Door de afhankelijkheid van deze externe financiering, die bijna vier keer onze eigen bijdrage omvat, is dit onderdeel wel een groot risico op het behalen van alle doelen die gesteld worden op deze agenda. En we hebben dan ook de vraag aan de wethouder nog, waarvoor nou precies die cofinanciering? En wordt er met die cofinanciering het probleem van de giftrein ook opgelost? Is de verwachting reëel dat het Rijk, de provincie of ProRail dergelijke bedragen beschikbaar gaan stellen? Dan, voorzitter, bij de ruimte voor banen valt het de VSP op dat daar tot op heden in het algemeen banen gecreëerd worden in het lager loonsegment, distributie en dergelijke. Die staat eigenlijk wel haaks op de wens om hogere inkomensgroepen naar Dordrecht te trekken om te wonen en te werken. Vraag aan de wethouder, naar wat voor soort bedrijven en werkgelegenheid is Dordrecht nou concreet op zoek? En heeft u ook voorbeelden van bedrijven die in het hogere inkomen kunt leveren? En is het een reële doelstelling met steden als Rotterdam om de hoek? Voorzitter, de heer Merx gaf het al aan, bij het Dordtse leerprogramma is 27,4 miljoen vastgesteld, voordat de plannen van het Rijk bekend werden voor de ondersteuning van scholen door achterstanden door corona. Vraag aan de wethouder, moeten de subsidies van het Rijk niet in mindering gebracht worden op die 27,4 miljoen? Die vraag is al gesteld maar ik leg hem nog een keer neer want wij ondersteunen het pleidooi wel van de heer Merx. En als laatste, voorzitter, een belangrijke vraag van de VSP, kan de VSP ervan uitgaan dat bij alle bouwprogramma's nog door de raad invulling kan worden gegeven voor welke doelgroepen er gebouwd wordt? Want we hebben het veel over mensen naar de stad komen en over jongeren, maar wij lezen in geen enkel businesscase het woord, ouderen. Dan hebben we het nog over sport, want als je die businesscases gaat maken, mevrouw Koene gaf dat al aan, kunnen we daar dan ook nog invulling voor sport geven? En natuurlijk ook de voorzieningen. En biedt deze groeiagenda en gekoppelde reserveringen het volgende college en de gemeenteraad voldoende ruimte om aanpassingen door te voeren die in de toekomst mogelijk noodzakelijk zijn? Graag ook even een reactie van het college hierop. Dank, voorzitter. Geluid staat uit, Kitty.

De voorzitter: Ja, dank je wel, Margret. Gaan we over naar de PvdA, mevrouw Van den Bergh denk ik dan zomaar.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, er is hier niemand anders.

De voorzitter: Nee.

Mevrouw Van den Bergh: Oké, even een vrij korte opmerking over dit agendapunt. Wij willen graag aan de slag, vooral met de groeiagenda 2030. Het is goed dat het is

opgesteld, dat heeft de PvdA al meerdere keren gezegd, maar ga er vooral mee aan de slag en houd eraan vast. Nu zijn het reserveringen en we hebben nu de reserveringen om dit te doen. De VSP heeft het er ook al over. En dan denk ik, dan moeten we daar gebruik van maken en dat doen we ook. En we investeren zeg maar op ook voor de PvdA belangrijke terreinen, namelijk, wonen, banen, onderwijs en werk. Zodat er geen kinderen in armoede meer hoeven op te groeien, dat is nog steeds ons ideaal. En iedereen kan meedoen, en daar daarom steunen wij dit, om hierin te gaan investeren. Maar wij willen wel, en daar heeft de VSP ook een opmerking over gemaakt, en dat wordt ook in de businesscases genoemd, daar worden ook reserveringen van anderen verwacht. En wij vinden ook dat het college daar voluit voor moet gaan, voor reservering. Of die bedragen nou helemaal gehaald worden of niet, maar wij vinden dat dat gedaan moet worden omdat het ontzettend superbelangrijk is voor onze stad. En dat zien andere investeerders ook en die zullen daar ook voordelen in zien om hierin te investeren. Dus nogmaals, ga vooral aan de slag. Tot slot nog even over ruimte voor banen, wat voor ons een heel belangrijk onderwerp is, maar daar komen wij ook nog terug bij de kavelpaspoorten. Maar vooral over, er stond ook het opknappen van bedrijventerreinen op locaties wat ook voor woningbouw geschikt is, willen wij ook zien wat dat er nou mee bedoeld is. Of er op termijn toch die omslag gemaakt kan worden op die terreinen, of dat we nu toch volop gaan investeren in het opknappen van die terreinen. Maar nogmaals, ga aan de slag, prima werk.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Van den Bergh. Komen we bij Gewoon Dordt, mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Yes, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik wil graag beginnen door te zeggen dat het gros van de, het grootste gedeelte van de businesscases, ja, nou ja, gewoon op steun kan rekenen van Gewoon Dordt. En we hebben het in de eerste termijn al aangegeven van de Kadernota, dat bijvoorbeeld de Spoorzone en de Dordwijkzone, dat wij ook echt hopen dat we ervoor gaan om de ambitieuze plannen die er liggen ook uit te gaan voeren en niet daarop alweer te gaan inleveren en het allemaal weer simpel gaan maken. Zo van, durf eens een keer ook echt ergens voor te gaan in de stad. Dus de meeste businesscases zullen wij mee instemmen. En dat geldt voorsnog niet voor het onderwijsstuk van 4 tot 12 jaar. U voelt hem natuurlijk al aankomen, scholen krijgen geld van het Rijk, kwetsbare scholen krijgen nog meer geld van het Rijk, en er zijn nu ... Alle scholen krijgen nu nog meer geld vanuit het nationaal onderwijsprogramma. En ja, nou ja, dat is dus alleen al een reden om als gemeente geen geld te investeren. Daarnaast hebben we het idee dat hier geen sprake is van een reservering, ook al heet het een reservering, omdat na de zomervakantie direct al hierop geacteerd gaat worden. En ik hoorde mevrouw Stolk daarnet ook zeggen van, welke ruimte is er voor een volgende raad en een volgend college? Als na de zomer direct al gestart wordt met dit programma, dat zit er in ieder geval op dit hele programma, dan staat dus de volgende raad zeg maar voor een voldongen feit, en dat zouden wij dus een slechte zaak vinden. Daarom gaan wij in ieder geval een amendement indienen op dit deel. En dat amendement zal sowieso proberen om de reservering terug te brengen naar, zoals het er nu naar uitziet, 7,4 miljoen. Zodat, dat is zeg maar ongeveer het bedrag voor drie jaar. Omdat je dan ook, als je dan toch gaat starten niet geheel onbetrouwbaar wil zijn

als overheid. En dat er in ieder geval dan dus wel gestart kan worden. Daar zijn we op zich tegen, maar ja, we hebben natuurlijk ook wel het realisme dat we dat niet tegen gaan houden. En dat is wel heel erg spijtig. Ik wil toch ook benadrukken dat we echt, en het zou echt de moeite waard zijn voor iedereen om dat in te zien, dat we echt het financiële plaatje willen hebben van die elf scholen, die nu uitgekozen zijn. We hebben geprobeerd met technische vragen te krijgen. Ik heb trouwens uitgebreid ook nog gesproken met de ambtenaar die hierover gaat. Prima gesprek, maar we hebben nog steeds geen zicht op wat die scholen binnenkrijgen maar er wordt wel gesteld dat het te weinig is om te doen, om een kwaliteitsslag te maken. Dus ik snap niet hoe een wethouder zichzelf serieus kan nemen door dit soort teksten te uiten. Ik vind het prima als je zegt, er komt geld tekort. Ik wil dan wel dat het aangetoond wordt. Dus dat is het even vanuit ons, voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Koene. Komen we bij mevrouw Jager.

Mevrouw Jager: Ja, voorzitter. Nou, ik had wel wat aantekeningen maar die zijn eigenlijk allemaal al gezegd. Ik heb er ook niet echt een woordvoering bij. Ik zat me vanavond vooral ernstig te informeren in wat iedereen ervan vond. Dit teneinde als we het in de raad erover gaan hebben, goed beslagen ten ijs te kunnen komen. Dus ik heb hier verder niet zoveel over te melden op dit moment.

De voorzitter: Dank u wel voor uw eerlijkheid. Ik denk dat we nu alle partijen gehad hebben, en kunnen we naar een eerste reactie van het college. Ik wil toch even nu voorstellen vijf minuutjes pauze. Mijnheer Burggraaf, want ja, we zijn nu al twee uur achter elkaar aan het praten en achter de schermen. Dus ik wil eventjes vijf minuten pauze en dan komen we terug en dan mag u direct van start.

De voorzitter: Oké, dit is nu exact vijf minuten. Mijnheer Burggraaf, mag ik u het woord geven?

De heer Burggraaf: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik zat eens even terug te denken, wanneer zijn we dit traject gestart? En dat is eigenlijk al in 2018 geweest, voordat de verkoop van Eneco definitief was. En ruim voordat de opbrengsten bekend waren en een feit waren. En ik denk dat dat ook wel de kracht is van dit proces, dat we in deze periode met de raad hier op verschillende momenten uitgebreid bij stil hebben gestaan en hebben gekeken, hoe kunnen we nou het beste voor de lange termijn goed investeren in onze stad. En, nou ja, ik hoorde al een aantal zeggen, een van de uitdagingen die er liggen, de structurele begroting in balans krijgen, dat was een van de elementen, hoe kan je je verdienvermogen verhogen? En anderzijds je maatschappelijke doelstelling om die sociaaleconomische positie van de stad, waar we bij de vorige investering in 2000 enorme stappen hebben gemaakt in de woonaantrekkelijkheid van de stad. Waar we aantoonbaar op die atlas van gemeentes inmiddels zo'n beetje in de top 10 staan, hoe we dat nu met deze investering gaan zorgen dat we dat ook voor die sociaaleconomische positie van de stad gaat lukken, want daar zitten we nog onderaan in het lijstje, tegen de laatste plek aan. En dat hebben we in een heel intensief traject met elkaar gedaan. Ook in de wetenschap en de diepe overtuiging ook van het college, dat we dat alleen maar kunnen doen als je een langetermijnagenda ook met een zeer

breed draagvlak in de raad vast gaat stellen. Want op die manier kan je, het is niet iets wat je in één bestuursperiode kan oplossen, het vergt een lange termijn. En daarbij is het noodzakelijk dat je dan ook een pad ingaat wat op de lange termijn stabiel kan voortzetten. Nou, november 2019 zijn daarvoor eerst de kaders voor de investeringsprogramma's, langs die raderen. Ik hoorde het al vanuit de bijdrage van de VVD, de tandwielen te laten draaien, waarbij het een in het ander ingrijpt. Nou, dat hebben we in november 2019 met elkaar vastgesteld en december vorig jaar de zeven programma's. En door maar in te gaan op dit punt nog van GroenLinks, die zei van, ja, moeten we dan niet vervolgens die programma's, erachter blijven staan, maar de reservering op één totaal niveau houden en niet onderverdelen in die verschillende programma's. Ja, dat zou ik echt willen ontraden, om dat te doen. Omdat je ziet dat op het moment dat je die programma's hebt en je daar ook het bedrag aan koppelt, je de focus geeft en het commitment ook geeft richting andere partijen, andere stakeholders om mee te investeren. Dat het je serieus is om daar stappen op te maken. Daar kan ik heel concreet op zijn, de groeifondsbijdrages bijvoorbeeld die nu van het Rijk komen, dat zijn echt miljarden. Daar is nu mede doordat u als raad, nou goed, dat hoop ik in ieder geval voor de zomer, bereid bent om voor die Spoorzone zoveel miljoenen te reserveren, maakt dat je in zo'n businesscase ook kan laten zien aan andere partijen als een ProRail, als een NS, richting de provincie, richting het Rijk, wij geloven erin dat we hier een schaa sprong als stad kunnen maken en dat we die woningbouw in de stad op die plek een enorme impuls kunnen geven, en daar leggen wij ook de middelen, reserveren we daarvoor. En dat maakt dat je je op zo'n punt ook andere stakeholders, zoals het Rijk, bereid krijgt om vele miljoenen te investeren. Een kleiner voorbeeld, op het vlak van ruimte voor banen. Het feit dat u al bereid was om daar vooruitlopend 3 miljoen op te reserveren, ik meen een jaar terug, maakt dat we nu vanuit de regiodealbijdrage, 1,5 miljoen, 1 miljoen en een kwart moet ik zeggen, cofinancieringbijdrage krijgen omdat we dat commitment konden laten zien. En tot slot geeft het ook, brengt het je ook als organisatie in beweging. Want op het moment dat je weet dat je op die thema's ook de middelen hebt, betekent dat ook dat je vanaf dat moment, ja, kansen aan elkaar kan gaan koppelen en op dat terrein ook de ruimte hebt om weer stappen te gaan zetten. Dat betekent vervolgens, daar vroeg de VSP onder andere naar, ook niet dat je zegt, nou, dit is het bedrag, dat leggen we vast en dat kan over vier jaar niet met voortschrijdend inzicht zeggen, hé, wacht, doe bij wijze van spreken de opgave duurzaamheid is toch meer investering nodig, of juist omdat er vanuit de andere kanten nog investeringen komen, dat jullie zeggen, nou daar hoeven we minder in te investeren, dan kan je daar nog adaptief op reageren. Dat maakt het ook de aard van deze beslissing is, het is puur een reservering waar je vervolgens gaandeweg ook de concrete voorstellen in gaat maken. Dus samengevat zou ik vooral willen zeggen, durf die focus aan te brengen en realiseer je dat het een adaptief proces blijft. Dan vroeg de VSP onder andere nog naar een aantal uitwerkingen, ik hoorde rondom ruimte voor banen, rondom het woonprogramma, nog een aantal andere thema's ook rondom de veiligheid rondom het spoor als het gaat om gevaarlijke stoffen, et cetera, hoor ik een aantal partijen over. Nou, dat zijn gewoon de aspecten die nadere invulling krijgen via de reguliere momenten dat we hier met elkaar verdere kleuring geven aan dit programma. Voor ruimte voor banen hebben we nu inmiddels die twee of drie bijeenkomsten in de commissie gehad. Ik hoorde de Partij van de Arbeid daar ook al

naar verwijzen, er komt, de kavelpaspoorten komen eraan, en daar komen al dat soort nadere inkleuring, welk type bedrijven, welke clusters gaan we hier dan naartoe halen, welke banen zetten we op in? Nou, dat geldt ook voor het woningprogramma en al die andere onderdelen. Dus die nadere stappen en uitwerkingen, die komen bij de verdere concretisering van de plannen. Dan tot slot denk ik, voorzitter, nog het punt van onderwijs. Je ziet daar inderdaad dat vanuit het Rijk inmiddels een flinke bijdrage is gekomen voor die onderwijstijdverlengingsaanpak. Eentje waar, nou ja, voordat corona eigenlijk die beweging maakte, al vanuit het college er uitwerkingen en plannen kwamen om hier inzet op te doen. Dat het denk ik ook nog steeds goed is dat je dat doet omdat vanuit het Rijk het vooral een incidentele bijdrage is, en je met dit programma juist laat zien dat het niet iets is wat je maar in één jaar kan doen maar waar je echt meerjarig in moet investeren. En dat je daarmee ook dat structureel perspectief biedt. En tegelijkertijd we ook inderdaad zeggen, ja, op het moment dat het Rijk vervolgens, nou, nu voor de komende twee jaar die 2,6 miljoen aan bijdrage heeft geleverd, daarom is het niet 30 miljoen wat we hier zien maar 27,4 miljoen. En als we dan in de komende jaren daarin ook weer stappen ondernemen, dan kan je daarmee hetgeen wat we nu vooruit reserveren, ook vanuit de Rijksmiddelen meefinancieren. Maar de kracht is juist dat je nu als stad laat zien, dat je dit thema belangrijk vindt, en dat je beseft dat dat een meerjarig programma vraagt en dat je daar nu ook het perspectief op biedt. Dan waren er nog wat vragen over, in hoeverre is [...] ...

De voorzitter: Mijnheer Burggraaf?

De heer Burggraaf: Reserve of krediet?

De voorzitter: Mijnheer Burggraaf, momentje.

Mevrouw Koene: Nou, dit ...

De voorzitter: Want mevrouw ...

Mevrouw Koene: Ik denk dat ik heel snel praat, dan gaat het misschien over.

De voorzitter: Nee.

Mevrouw Koene: Maar dat gebeurt niet.

De voorzitter: Dat laat u niet gebeuren want u komt gewoon lekker in beeld.

Mevrouw Koene: Ja

De voorzitter: En ik wil u nu vragen, ja, interruptie op de heer Burggraaf.

Mevrouw Koene: Ja. Nou ja, voorzitter, ik wil met name gewoon weten waarom de vraag niet beantwoord wordt, hoeveel geld de scholen nu al krijgen? Want het kan hartstikke leuk zijn dat er nu incidenteel geld is, scholen worden gefinancierd door het Rijk, kwetsbare scholen krijgen veel meer. Ik wil gewoon een plaatje hebben waaruit blijkt dat de scholen met het geld wat ze krijgen van het Rijk, want het is een Rijkstaak, dat

ze het niet redden en dat dat een aanleiding is om subsidie te geven vanuit de gemeente. Wij erkennen als geen ander dat het belangrijk is dat kinderen goed onderwijs krijgen. Maar je moet wel bij het Rijk laten wat bij het Rijk hoort. En dan kan je als gemeente, kan je voor alle scholen in de stad wat doen. Want zoals al eerder is gezegd, het gaat niet alleen om kinderen uit de kwetsbare achtergrond, het gaat om op alle scholen om kinderen die kwetsbaar zijn en die zichzelf beter zouden moeten kunnen ontwikkelen. Dus ik wil van deze wethouder, want van de andere wethouder krijg ik het niet, van deze wellicht ook niet, ik wil het financiële plaatje dat we ons bewust zijn van het geld wat er al binnenkomt, zodat we dus ook aangetoond kunnen krijgen waarom er gemeentelijk geld moet in leerachterstanden.

De voorzitter: Mijnheer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Ja, voorzitter, ik wilde nog even vervolgen en dan kom ik daarna terug op de vraag van mevrouw Koene. Dat in dit voorstel een reservering zit en een krediet. Nou, er zit 0,6 miljoen krediet in, dat maakt om voor de eerste twee jaar een start te kunnen maken voor die 2,6 miljoen die vanuit het Rijk wordt ontvangen. En dat is zover als de polsstok het op dit moment reikt. En je wel een programma wil doen voor meerdere jaren, dus die 27,4 miljoen reserveert om na die twee jaar ook je programma voort te kunnen zetten. Ja, en dat is het antwoord op de vraag van mevrouw Koene. Die inzet voor die onderwijsachterstanden, dat is die 2,6 miljoen. Ik heb wel voorzien dat er nog rond volgens mij 1 juni of juli, er nog wat extra middelen vanuit het Rijk zijn gekomen. Ik denk dat dat nog via de technische beantwoording uw kant op komt. Ja, en daarmee, nogmaals, is de kracht dat je investeert in onze inwoners van de stad, dat je ook daar zorgt dat je die stappen kan maken en die verbetering van de sociaaleconomische positie.

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Daar ben ik het mee eens hè. Ik bedoel, daar gaat het dus niet over. Het gaat er dus over dat er dus categorisch vanuit het college ontkend wordt dat er genoeg geld binnenkomt op deze scholen. Er zijn namelijk nog een heleboel andere scholen in het land, die krijgen allemaal geld, extra geld als ze kwetsbaar zijn en noem allemaal maar op. Er moet gewoon een duidelijk plaatje komen waaruit blijkt dat het geld wat ze van het Rijk krijgen niet genoeg is, en dat het daarom aangevuld moet worden met een gemeentelijke subsidie. En dan vind ik alle teksten eromheen prachtig, maar ik wil gewoon dat plaatje hebben. Daar hebben wij gewoon als raad recht op.

De voorzitter: Mijnheer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik stel voor dit thema verder, dat is ook in de commissie Sociaal reeds aan de orde geweest. Er zijn wat nadere verduidelijkingen uw kant op gestuurd. Wil nog even met u kijken na de vergadering waar er nog een eventuele nou ja, hiaat zit in de informatievoorziening, en dat we de

verdere discussie hier ongetwijfeld in de gemeenteraad nog op dit onderwerp verder voortgezet zal worden.

Mevrouw Koene: Ja, voorzitter, dat allemaal ...

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Maar ik ga dan toch weer een hele vervelende discussie dan krijgen want ook dan mag ik het er niet meer over hebben. Ik heb naar aanleiding van de eerste bespreking in de commissie op 15 juni, heb ik vragen gesteld. Ik krijg geen antwoord. Dus ik wil gewoon dan wel voor volgende week dinsdag antwoord hebben op die vragen. Er ga nou niet zeggen van, ja, maar ja, daar hebben we geen inzicht in, enzovoort. Er is voldoende inzicht om te constateren dat er een tekort is. Dat inzicht hoort er dus te komen voor de raad, punt. En ik ga het nog wel op de mail zetten dan, maar wij moeten voor volgende week dinsdag moeten we dat hebben.

De voorzitter: Mevrouw Stolk, u heeft een aanvullende vraag hierop?

Mevrouw Stolk: Nee, ik wil even het betoog van mevrouw Koene ondersteunen. Want het is inderdaad in de commissie ook aan de orde geweest. En mevrouw Koene, terwijl ik het in zit te tikken, dan zou ik ook dat wel willen hebben voor de gemeenteraad van volgende week. Want dan kan je daar nog naar handelen. En het is natuurlijk raar dat wij geen inzicht krijgen als er geld gereserveerd moet worden, en wij geen inzicht hebben in hoe de scholen ervoor staan.

De voorzitter: Mijnheer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Ja, voorzitter, ik wil toch graag hier wat globaler over de thema's focussen, omdat de discussie per aparte businesscase in de verschillende commissies is gevraagd, of gevoerd. Nogmaals, ik zal even nagaan wat betreft de beantwoording, welke dingen daar nog in missen. Volgens mij zijn er veel openbare gegevens ook over de financiering van scholen, dus ik stel voor dat we daar nog even naar kijken na deze vergadering. En ik hoorde mevrouw Koene al zeggen dat ze er ook nog een mail over ging sturen. Dus, nou, ik heb daar op dit moment in ieder geval verder niet veel aan toe te voegen. Ook om te voorkomen dat ik hier discussies ga voeren waarvan de portefeuillehouder, rechtstreekse portefeuillehouder, daar veel meer kennis van zaken heeft over deze concrete casus.

De voorzitter: Ik denk dat u daar een goed voorstel doet. U kunt er nu op dit moment ook niet in detail op antwoord geven, en er komt ... Wordt nog op teruggekomen. En, ja, zet u uw betoog voort met de integrale beantwoording.

De heer Burggraaf: Ja, voorzitter, ik was denk ik daarmee wel ... O nee, er was nog een vraag voor denk ik ChristenUnie/SGP, was nog de laatste die aangaf van, ja, we hebben nog een dividendcompensatie, reserve dividendcompensatie, en hou die middelen vooral voor het compenseren van dividend. Daarvan hebben we natuurlijk wel met elkaar geconstateerd dat we met het herfinancieren van de lening portefeuille nu de maximale

compensatie hebben kunnen vinden. En ja, dat zit vooral, je deze reserve nu moet vinden in het kopje, kostenbesparing. Dus je hebt de agenda 2030 waarbij het structurele inkomsten genereert, en je hebt de reserve dividendcompensatie die je vooral inzet op elementen waarbij het, nou ja, structurele kostenbesparingen oplevert voor de begroting. En is het voor de, ja, de verwachting dat je daar nog echt investeringen mee zou kunnen vinden waarvan je zegt, daar krijgen we weer een soortgelijke dividendstroom voor terug. Ja, dat is gewoon niet realistisch. Ook omdat je als overheid of gemeente niet mag, nou ja, beleggen zullen we dan maar zeggen. Dat maakt dat die reserve inmiddels dus is omgevormd tot het kopje, zoek daar waar je vooral op kosten kan besparen. Nou, volgens mij heb ik dan alle aspecten benoemd en zo niet, dan hoor ik dat vanzelf, voorzitter.

De voorzitter: Zeker. Ik, dat is altijd ... Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Ja, voorzitter, dank. Ja, of ik heb hem niet gehoord maar ik had nog een vraag aan de wethouder waar nou precies die cofinanciering voor nodig is? En we hadden het natuurlijk ook over die cofinanciering, of dan die giftreinen opgelost worden? Maar waar heb je nou een half miljard voor nodig aan cofinanciering? Daar ben ik wel heel erg benieuwd naar.

De voorzitter: Mijnheer Burggraaf.

De heer Burggraaf: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, kijk, de insteek is vooral om van elke euro die we investeren, om, nou ja, daar het meeste rendement op te halen. Daar zijn die businesscases ook voor, dat je dat tegen elkaar kan afwegen. De bedoeling is dat je dus door zelf te investeren ook andere partners bereid vindt om mee te investeren. Dat kan in de Spoorzone zo zijn dat je de investeringen krijgt in de stations ontwikkeling, verplaatsing van infrastructuur. Om waar je nu nog een placement hebt en waar je de ruimte nodig hebt om zo meteen woningbouw te kunnen doen. Maar dat gaat om de onrendabele toppen financiering bijvoorbeeld, zoals we nu ook richting de Spuiboulevard vanuit de woningbouw impuls van ministerie van BZK hebben gehad. Dat kunnen ook investeringen zijn voor andere infrastructuren zoals bijvoorbeeld de aanlanding van de brug, de Zwijsrechtse brug. Nou, dat soort cofinancieringen moet u aan denken.

De voorzitter: Mevrouw Stolk.

Mevrouw Stolk: Voorzitter?

De voorzitter: Voldoende beantwoord?

Mevrouw Stolk: Nou, aanvullend nog even. Hoe groot acht u het, nou ja, hoe groot acht je het risico om het behalen van die doelen? Want onze grootste zorg zit toch wel op die Spoorzone, omdat je echt 140 miljoen moet gaan reserveren. En je moet vier keer zoveel binnenhalen als wat je zelf reserveert. En daar zit toch voor ons wel een heel belangrijk punt en een risico of je dat inderdaad wel binnen gaat halen.

De heer Burggraaf: Ja. Nee, dat begrijp ik heel goed, dat is een terecht punt. En u moet het zo zien, dat het ook vooral een gefaseerde ontwikkeling is. Dus je moet gewoon bij elke stap die je zet, moet je er zeker van zijn dat hetgeen dat je dan investeert, sowieso, nou ja, dat daar dan op een gegeven moment cofinanciering, voor die specifieke eerste stap tegenover staat. En dat het iets oplevert voor de stad, wat ook als je het totale programma niet zou realiseren een toegevoegde waarde heeft voor de stad. En de ervaring leert, tot nu toe, dat deze manier van werken, als ik zelf even weer terugkijk naar hoe we dat bijvoorbeeld rondom de schuifoperaties hebben gedaan, dan zie je dat je in eerste instantie vindt dat je een onrendabele top van 3 miljoen helemaal zelf moet financieren, voordat je dat vervolgens in perspectief stelt. Komt vervolgens de provincie over de brug en zegt, nou, wij zijn ook bereid om de helft te pakken, en dan hou je vervolgens van die oorspronkelijke reservering de helft over die je dan weer aan de volgende doelstelling kan besteden. Dus je brengt een, ja, je brengt iets op gang, een soort sneeuwbal wat steeds groter wordt, en je daarmee die grote opgaven uiteindelijk kan realiseren. Maar het is terecht wat u stelt, er is ook een risico dat, nou ja, die totale investering, dat het niet lukt om daar zoveel ook vanuit het Rijk en andere partners meegefinancierd te krijgen. Nou, en daar moet je dus die slimme fasering in doen, dat je het wel in zulke stukjes opknipt, dat je weet, op het moment dat je een eerste investering zet, dat je in ieder geval voor dat deel ook echt een stukje ontwikkeling kan afronden, en dan weer doorgaat naar de volgende stap.

De voorzitter: Voldoende zo, mevrouw Stolk, voor dit moment?

Mevrouw Stolk: Ja, dank je wel.

De voorzitter: Oké, dank u wel. Ja, dan kom ik bij de volgende vraag, heeft er nog iemand behoefte aan een tweede termijn? Of sparen we alles op voor de raad? Want hoe wilt u dit stuk bespreken in de raad? Ja, ik kan me voorstellen een hamerstuk maar dat gaat hem niet worden. Ja, vervolg in de raad, zegt de heer Van der Kruijff. Dus dan, als ik het goed begrijp geen tweede termijn, we willen dit bespreken in de raad. En, ja, heb ik toch ook nog een beetje de vraag, waar moet het debat zich op richten en hoeveel spreektijd wilt u ervoor afspreken? Standaard is twee minuten, maar ik kan me zomaar voorstellen dat er meer minuten nodig zijn. Ik zie dat iedereen het in de raad wil. Mevrouw Koene stelt voor, vijf minuut, de heer Van der Kruijff, vijf minuten, de heer Merx, vijf minuten. Nou, dat is al vijf minuten. En dan, ja, wil ik dit onderwerp afsluiten met ...

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Ja, mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Ja, puntje van de orde want als er nu al zoveel aangekondigd wordt, dan zal dat ook over heel diverse onderwerpen gaan. En dan weet ik precies hoe het gaat, en dat lijkt me niet de bedoeling. Ik vind het prima hoor, ik bedoel, we hebben zes weken de tijd bij wijze van spreken in het reces om door te gaan. Maar je zou bijna denken dat dit dan nogmaals besproken moet worden. Dus dat is even ...

De voorzitter: En u bedoelt met nogmaals besproken, in de commissies?

Mevrouw Koene: Ja. Nou ja, goed, in ieder geval. Kijk, we komen er nu dus niet uit, er zijn een heleboel mensen die nog dingen willen veranderen. Daar krijgen we natuurlijk nog weer discussies over. En ik weet nu al dat we dan te horen krijgen, dat we dat dan niet genoeg behandeld hebben in de commissie. Dus ik zeg het maar even hoor. Ik bedoel, ik heb er geen zin in namelijk om afgekapt te worden volgende week.

De voorzitter: Ik hoor wat u zegt. Het is een voorstel vanuit uw kant. Ik weet niet hoe de rest van de commissie daarover denkt? U geeft aan van, nou, als er nu zoveel amendementen komen, ik heb er ook een aantal voorbij zien komen, en moties, dan wordt het misschien een heel groot gedoe. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Ja, voorzitter, het risico bestaat natuurlijk altijd maar ik ben er toch in dit geval wat minder beducht voor. Want de partijen hebben al aangegeven op welke punten moties of amendementen verwacht mogen worden. Van GroenLinks heb ik gehoord over duurzaamheid, van de VVD heb ik gehoord over het onderwijs en de fasering, en de andere partijen ook. Dat is volgens mij ook in de commissies voorbij geweest. Dus ik ben wel in staat om in de raad daar iets van te vinden met de kennis van nu, daar hoeft het voor mij niet voor nog een keer terug in de commissie.

De voorzitter: Helder. Zijn er nog andere meningen? Ik zie ook een voorstel van, als er amendement ... We hebben natuurlijk de programma's uitvoerig besproken, misschien dat er toch nog wel wat bij moet komen. En mevrouw Koene wacht ook nog steeds op antwoorden op bepaalde vragen. En er is natuurlijk ook een mogelijkheid, kijk, we gaan amendementen en moties indienen, die moeten ruim van tevoren worden ingediend, en dat we ons met name de bespreking richten op de moties en amendementen.

Mevrouw Koene: Mevrouw Kruger, met alle respect.

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Maar we kunnen nu amendementen aankondigen maar ter plekke, we hoeven niet ruim van tevoren amendementen te verspreiden, dat kan ook nog gewoon in de raad. Je kan altijd een motie of een amendement indienen op dat moment. En dat is alleen maar eventjes zeg maar een reactie op het niet al te kunstmatig maken van even erdoorheen jassen. Want dat idee krijg ik van de heer Van der Kruijff. Dat hij er nou geen behoefte aan heeft om uitgebreid op dingen in te gaan, maar er zijn er misschien die dat wel willen.

De voorzitter: Nou, mevrouw Koene, u bent ook wel eens zo streng als u voorzit en bepaalde stukken wil bespreken. Ik denk ... Of niet wil bespreken. Het gaat er nu om dat de moties en amendementen, we hebben met elkaar afgesproken dat die 24 uur van tevoren bij iedereen op de tafel ligt. En u heeft helemaal gelijk, dat je zeker ter plaatse nog met moties en amendementen kan komen. Dat is gewoon het recht van ieder raadslid. Maar we proberen ons te houden aan de afspraken die we gemaakt hebben. En dan denk ik dat we dat gewoon nu, dan zal ik nu even nog een keer een poging doen om

daar te kijken hoe we dit gaan bespreken. We hebben gezegd, het wordt geen hamerstuk, het wordt een bespreekstuk. Er worden moties en amendementen ingediend. We vragen altijd aan iedereen om die 24 uur van tevoren met elkaar te delen. En als het even kan iets eerder zodat we dan daar ook nog over kunnen praten. En dan gaan we het in de raad bespreken aan de hand van de moties en amendementen. En het staat u altijd vrij om er nog meer in te leveren of aan te geven, of wat dieper nog op de stof in te gaan. En mevrouw Koene is het er niet mee eens. Hoe staan de andere commissieleden daarin? De heer Van der Kruijff is het daarmee eens. Mijnheer Merx.

De heer Merx: Ja, voorzitter, het is een dermate belangrijk onderwerp dat ik het eigenlijk wel vind wat u eigenlijk mee afsloot, dat iedereen uiteraard gewoon vrij moet zijn in wat hij of zij op tafel brengt, al dan niet voorzien van een motie of een amendement. Ik bedoel, het zet de koers verder voor onze stad. En ik zou het daarom, laat het vrij, vijf minuten de tijd en that's it.

De voorzitter: Prima. Dan doen we het zo. Dat wijkt niet zoveel af als wat van ik zeg maar het is ... Ja, we hebben nou eenmaal met elkaar afgesproken om toch te proberen wat meer voorbereid te zijn.

NIEUWE BEHANDELVOORSTELLEN

6. Vaststellen Bestuursrapportage 2021 – Raadsvoorstel

De voorzitter: Oké, dan gaan we over naar agendapunt 6, en dat is het nieuwe behandelvoorstellen. Komen we bij vaststellen van de bestuursrapportage 2021. U wordt voorgesteld het raadsvoorstel te bespreken in de auditcommissie en als hamerstuk te agenderen voor de gemeenteraad. De PvdA en SP willen het bespreken in Bestuur en Middelen waarbij de SP de politieke vraag heeft gesteld, vindt de raad dat de uitvoering van de begroting 2021 goed verloopt of zijn er tussentijdse bijstellingen nodig, en zo ja, welke dan? Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, voorzitter, wacht even hoor. Ja, u heeft het net goed verwoord, we willen het bespreken.

De voorzitter: Dank u.

Mevrouw Van den Bergh: En wel in Bestuur en middelen omdat de auditcommissie veel te ver weg is.

De voorzitter: Oké, dank u wel. En het is overigens aan iedereen vrij ook om tot en met 6 september technische vragen te stellen via de griffie, en dan ontvangt u de antwoorden ruim voor de raad van 21 september. Ja. Ik werd eventjes ingefluisterd door onze griffier dat er voldoende partijen zijn om het voorstel te bespreken. Dus dat gaan we zo doen.

7. Raadsinformatiebrief Thema werkdruk – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: 7, raadsinformatiebrief thema werkdruk. U wordt voorgesteld de raadsinformatiebrief ter kennisgeving naar de raad te sturen of te bespreken in een volgende commissie. Er is eerder door de ChristenUnie/SGP voorgesteld, voorgesteld thema te bespreken, uitvoeringscapaciteit organisatie. En ik zie dat de heer Merx op dit punt iets wil aangeven.

De heer Merx: Ja, voorzitter, er staat nogal wat in deze raadsinformatiebrief, namelijk dat allesbehalve juridisch en bestuurlijk verplicht zo ongeveer een half jaar wordt vertraagd, dat is toch een beetje het voor je uit schuiven. Ik snap het wel, maar ik weet eerlijk gezegd niet wat er dan precies een half jaar vertraagd wordt en wat de consequenties daarvan zijn. Dus, en dat is een grote vraag, daar ben ik me van bewust, maar ik wil wel toch iets meer inzicht. En mijn vraag is, voordat we überhaupt besluiten dit te bespreken, en als er voldoende aanleiding is om het te bespreken, dat er in ieder geval wat meer inzicht komt op papier zodat we weten waar we het over hebben.

De voorzitter: Ik zit even te denken wat u zegt want ik hoor wat u zegt. Nu wordt het voorgesteld ter kennisgeving aan, maar u zegt van, ik wil eigenlijk aanvullende informatie op deze raadsinformatiebrief, waarna we daarna gaan besluiten wat we ermee gaan doen.

De heer Merx: Ja, omdat ik niet weet wat precies betekent een half jaar, en voor welke onderwerpen, wat de consequenties daarvan zijn. Ik snap het wel op zich maar ik denk dat dit iets te kort door de bocht is.

De voorzitter: Oké. Ik zie dat mevrouw Van den Bergh wil daar ook op reageren.

Mevrouw Van den Bergh: Ja. Ja, wij wilden het ook bespreken, al of niet met aanvullende informatie. Want dat er zoveel werkdruk is en dat er termijnen worden geschoven, met name ook zeg maar over onze vragen en zeg maar die via de raad komen, terwijl de raad daar het volste recht op heeft, en wat nou precies die werkelijk is? Daar willen wij ook over praten. En ook, nu we zeg maar in korte termijn ook aanbestedingsprocedures niet goed hebben gedaan, komt dat ook door die werkdruk of is toch de juridische afdeling, kan dat wel een beetje bijgepunt worden? Dat zijn onze vragen die we willen bespreken.

De voorzitter: Oké, helder. Mijnheer Van der Kruijff.

De heer Van der Kruijff: Ja, voorzitter, dank u wel. Ja, ook wij willen het wel graag bespreken. En ik sluit me wel aan bij de heer Merx en nog iets preciezer, er staat namelijk in het stuk dat in de bestuurlijke planner inderdaad alles wat niet juridisch of alleszins noodzakelijk is, twee kwartalen opschuift. Dus ik zou dan ook wel graag concreet zeg maar even de nieuwe concept bestuurlijke planner er dan bij willen hebben, wat betekent dat dan allemaal? Maar ook wel even de politieke vraag of we daar dan mee eens zijn? Want ik snap dat we prioriteiten moeten stellen, maar dit is wel met een hele grote bezem alles tot aan de verkiezingen, want daar heb je het ongeveer over, voor je uit vegen. Dus daar zouden we toch wel in iets meer detail met het college eens van gedachte willen wisselen.

De voorzitter: Helder. En dan zie ik nog mijnheer Polat in de chat.

De heer Polat: Dank, voorzitter. [...] vraag en een opmerking... Dus wij sluiten ons helemaal aan [...].

De voorzitter: Oké, nou, ik heb u moeilijk verstaan maar ik begrijp in ieder geval dat u ook akkoord gaat met het bespreken in ... Dat de stukken, ik ga ervan stotteren, dat dit stuk besproken wordt, maar er moet wel meer aanvulling komen zodat we meer duidelijk hebben waar we het precies over gaan hebben.

De heer Polat: Precies.

De voorzitter: Nou, geweldig.

De heer Polat: En ben ik nu beter hoorbaar?

De voorzitter: Ja, nu hoor ik u wel.

De heer Polat: Oké.

De voorzitter: Maar ik heb begrepen dat u dat ook op die manier ...

De heer Polat: Helemaal goed, dat was ook de bedoeling.

De voorzitter: En ik begrijp van de heer Van der Kruijff ook nog eens een keer dat we daar niet te lang mee moeten wachten. Dus ja, ik neem aan dat de heer Bakker dit genotuleerd heeft en het teruggeven aan het college. En dan zullen we het zo snel mogelijk na het reces daarmee terugkomen, denk ik zomaar. Ja, ik zit even te overleggen want anders blijft het in tijd hangen. Nee, oké. Ja, precies. Ja, oké.

8. Raadsinformatiebrief Voortgang uitwerking actualisatie Plan Essenhof – Raadsinformatiebrief

De voorzitter: Gaan we naar agendapunt 8, de raadsinformatiebrief voortgang uitwerking actualisatie plan Essenhof. U wordt voorgesteld de raadsinformatiebrief ter kennisgeving naar de raad te sturen. En daar zie ik, ik vind het zo lastig iedere keer dingen over mijn tekst heen, mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, voorzitter, ja, wij hadden een korte opmerking over, wij misten een beetje in het stuk de samenwerking, er wordt wel kort over samenwerking met private partijen gesproken, maar de samenwerking met Dordrecht en omstreken. Daar hebben we het de vorige keer uitgebreid een keer over gehad in fysieke setting in het stadskantoor, en wij waren toch heel benieuwd hoe dat nu verder gaat en dat missen wij in dit stuk.

De voorzitter: Die vraag kunt u dan nog een keertje schriftelijk stellen, lijkt mij het meest handige.

Mevrouw Van den Bergh: Oké.

De voorzitter: Want in principe is deze brief al eerder vastgesteld.

9. Beantwoorden artikel 40-vragen Gewoon Dordt Glansrijke toekomst Dordts Leerprogramma 4-12. - Antwoordbrief artikel 40/41

De voorzitter: Komen we bij punt 9, het beantwoorden van de artikel 40-vragen van Gewoon Dordt over de businesscase leerprogramma glansrijke toekomst, ter kennisname. Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Voorzitter, ik wil deze sowieso betrekken natuurlijk volgende week bij het debat in de raad.

De voorzitter: Uiteraard.

Mevrouw Koene: En dan wil ik daar dus ook nog een versie van waar ik wel antwoord in krijg, maar daar ben ik nu over aan het mailen.

De voorzitter: En terecht. Oké.

10.Memo reactie brief ANPV

De voorzitter: Komen we bij 10, memo reactie brief ANPV, en die is inderdaad al eerder deze avond aan de orde geweest. En u wordt voorgesteld deze memo ter kennisgeving aan te nemen.

11.Herdenking 450 jaar Statenvergadering 2022

De voorzitter: Komen we bij punt 11, herdenking 450 jaar Statenvergadering 2022. U wordt voorgesteld deze memo ter kennisgeving aan te nemen, en de inhoud kan betrokken worden bij de Kadernota.

12.Artikel 40-vragen RvO van de fractie GroenLinks over Ketu Koti

De voorzitter: Agendapunt 12, artikel 40-vragen RvO van de fractie GroenLinks over Ketu Koti. U wordt voorgesteld de vraag voor kennisgeving aan te nemen in afwachting van de beantwoording door het college. Mevrouw Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, voorzitter, kan ik nog even een korte opmerking want het ging allemaal mij even te snel, over die reactie van de heer van de politie, ANPV. Want wij hebben afgesproken dat we dat dan zouden meenemen in de gesprekken die we krijgen, één keer per jaar of twee keer per jaar met de politie.

De voorzitter: Dat is een mooie aanvulling, ik had ook ... Dat hebben we aan het begin van de avond ook al vastgesteld. Ja.

13.ROB-advies Droomland of niemandsland

De voorzitter: Komen we bij 13, het ROB-advies droomland of niemandsland. U wordt voorgesteld dit stuk ter kennisgeving aan te nemen.

14. Monitor discriminatie 2020

De voorzitter: 14, monitor discriminatie 2020, u wordt voorgesteld het stuk ter kennisgeving aan te nemen. Ik zie verder geen opmerkingen. Mijnheer Polat.

De heer Polat: Ja, voorzitter, ik heb een opmerking, niet om dit in de commissie te bespreken, gaan we bespreken op 14 juli naar aanleiding van de motie diversiteit van GroenLinks en anderen. En dan komen wij nog gewoon terug [...] belangrijk onderdeel van hoe wij tegen discriminatie en diversiteit in de stad aankijken. En het interessante is, dat er was van de 6000 meldingen van discriminatie slechts een 3 procent van het totaal meldingen [...] in de stad, in de regio 180.000 meldingen. Ja, dat is best wel veel. Dat wilde ik even meegeven.

De voorzitter: Dank u wel.

15. Bezwaarschrift coffeeshop 't Geeltje

De voorzitter: Komen we bij punt 15, overzicht moties en toezeggingen. Ik zie dat mevrouw Van den Bergh een opmerking heeft.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, maar dat geldt nog, voorzitter, over 15, het bezwaarschrift van coffeeshop 't Geeltje.

De voorzitter: Ik heb bij 15 staan, overzicht moties en toezeggingen.

Mevrouw Van den Bergh: O, ja, ik had nog het bezwaarschrift coffeeshop 't Geeltje.

De voorzitter: Ik hoor net, dat is nog toegevoegd, dat had ik niet op mijn witte papier, mijnheer de griffier.

Mevrouw Van den Bergh: Want wij wilden graag daarop de reactie van het college, ook in relatie met het plan van aanpak. En hier heeft ook de politie duidelijk aangegeven dat ze geen handhavingscapaciteit heeft.

De voorzitter: Oké, moet u mij even helpen want ik heb het niet voor me en ik heb ook verder niks in mijn ...

Mevrouw Van den Bergh: Nee, het is het bezwaarschrift coffeeshop t' Geeltje.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: Het is een brief aan het college, laten we dat alsjeblieft bij het college houden en daar zal wel een keer een antwoord op komen.

De voorzitter: Dank, want ik vroeg net even hulp daarbij, ik heb niet gezien dat dat een brief is aan het college ja.

Mevrouw Van den Bergh: Nee, maar daar kunnen wij toch gewoon een reactie ook van krijgen?

De voorzitter: U kunt vragen om een reactie, en, nou, mogelijk kunt u die krijgen.

AGENDADEEL

16.Overzicht Moties en Toezeggingen

De voorzitter: Gaan we verder naar het overzicht moties en toezeggingen. Zijn hier nog opmerkingen over? Dan kunnen we de onderwerpen waarvan voorgesteld wordt deze af te voeren, afvoeren. Mijnheer De Looze.

De heer De Looze: Nou, ik ben het eigenlijk wel eens met de PvdA, met Jacqueline. Ik ben ook wel benieuwd naar de reactie van het college op deze brief.

De voorzitter: Dat wordt meegegeven.

Mevrouw Koene: Voorzitter?

De voorzitter: Mevrouw Koene.

Mevrouw Koene: We kunnen toch gewoon om de reactie van het college, dat we dat ter kennisname krijgen? Ik bedoel, we hoeven er toch verder niks mee?

De voorzitter: Nee, maar dat is toch wat we nu voor ...

De heer De Looze: Nee, o zo, ja.

De voorzitter: Dat is toch wat er nu voorgesteld wordt?

Mevrouw Koene: Nee, prima.

De voorzitter: Dat wij graag de inhoud willen, dat we willen weten wat de reactie van het college is.

Mevrouw Koene: Ja.

De voorzitter: En die zal dan ter kennisgeving worden aangenomen denk ik, of in ieder geval worden voorgesteld om die ter kennisgeving aan te nemen. Dat is zoals ik hem ook bedacht dat er bedoeld werd.

De heer De Looze: Eens, eens, eens.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Koene: Ja, prima.

De voorzitter: Dan overzicht moties en toezeggingen, dat is dan ...

De heer Polat: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Polat.

De heer Polat: Ja, sorry dat ik het nog een keer inbreng, maar ik mis in de moties en toezeggingen, mis ik inderdaad twee moties. En de motie één is integraal innovatieplan, dat zouden wij niet gaan afvoeren, we zouden gewoonweg wachten tot het gewoonweg ook ingevoerd zou worden. Dat zien we niet meer terug in de lijst. Dat is één. Twee, we zouden een diverse gemeentelijke organisatie in Dordrecht, dat zou ook natuurlijk ingevuld moeten gaan worden. Dat is ook niet gebeurd. Dat zou niet afgevoerd worden, dat zien wij ook niet terug in de lijst. Dus we willen gewoon beide moties terug op de lijst. Dank.

De voorzitter: Waarvan akte, daar wordt naar gekeken. En als het zo is zoals u zegt, ga ik vanuit, dan komen ze terug op de lijst. Dan kom ik nog bij een stukje dat de heer Kolff vandaag nog een memo heeft gestuurd over zijn toezegging in de afgelopen raad om een gesprek te voeren over ondermijning. En dit memo kunt u lezen bij dit agendapunt, we voegen dat dan ook toe bij de ingekomen stukken. Maar dan wordt dat voorgesteld op 31 augustus, dus dat is nog een stukje ver in de toekomst.

17.Termijnagenda

De voorzitter: Kom ik bij agendapunt 16, termijnagenda, heeft iemand daar nog een opmerking over?

TEN SLOTTE

18.Rondvraag

De voorzitter: Zo nee, dan komen we bij agendapunt 17, en dat is de rondvraag. Is er een vraag voor de rondvraag? Geen vraag voor de rondvraag.

19.Sluiting

De voorzitter: Dan wil ik u allen danken voor deelname aan deze commissie Bestuur en Middelen van 7 juli 2021. En voor iedereen straks welterusten en morgen weer gezond op.